

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **оптужени Пана Булат, са браниоцем, адвокатом Предрагом Марићем,**
- **оптужени Раде Вранешевић, са браниоцем адвокатом Звонком Радовановићем,**
- **те су приступили сведоци Драган Бијелић и Драган Паић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 9 часова и 45 минута.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Сведок Драган Паић је упућен на место где ће сачекати док не буде позван, а приступа се саслушању сведока Драгана Бијелића.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ са личним подацима као на записнику из истраге од 14.12.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Бијелићу. Ови лични подаци које сте дали истражном судији 14.12.2007. године, од оца Милета, по занимању возач, адреса: Сремска Каменица, ул.Нова 1 број

2, година рођења 1952., у селу Пјешчаница, несродан са оптуженима Радетом Вранешевићем и Панетом Булатом. Да ли су то Ваши лични подаци?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте са неким од оптужених у завади?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, за које је запређена казна затвора до пет година. Нисте дужни да дајете одговоре на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете текст заклетве. Да ли сте ме разумели?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту на пулту текст заклетве можда?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилаштво за ратне злочине је подигло оптужницу против два лица – оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези убиства шест цивила хрватске националности у селу Бански Ковачевац марта 1992. године. Испричајте ми, шта сте Ви у том периоду били, у којој јединици, формацији, шта је Вама све познато у вези овог догађаја и у том правцу, да ли остајете при ономе што сте већ изјавили истражном судији 14.12.2007. године?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Остајем код изјаве и био сам возач у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, испричајте нам све, у којој команди?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: У истој команди која је била ту скоро на првој линији у Ласињи. Ту сам био возач команданта и извршавао сам његове наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког команданта?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Паић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам у вези овог догађаја, шта је Вама познато?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па једном је рекао један дан, датума се и године, ја то слабо сећам, овај, да одем по неку сајлу да се нешто из неког бунара нешто вади, код неког Раде Мраовића, звани, он се звао «Амица» и тај је човек отишао са мном, себи кући и то смо ми довукли тамо у неку исто команду чете, ово је била главна команда, а та је била погрешна или тако нешто и ја сам отишао по то и и то сам довезао тамо и они су то истрапали, ја сам се вратио назад у команду. Тада још нисам ни знао сврху тога, зашто, ништа нисам видео. То сам завршио и вратио се назад у команду. После неког времена, дан други или трећи, исто ме замолио да одем ја да тамо неку ишчупам «110» из неког, негде се заглавио, неко се заглавио, неку «110» да ја то извучем и то и отишао сам на Купу у пратњи тамо те војске која је била. Ишли су предамном и ја сам рекао да ли су то можда mine, они су рекли да нису, ишли су предамном. Видео сам траг у трави од неког камиона. Отишао сам тамо, окренуо се, закачио ту «110», извукао, довукао до те команде. Они су отишли, ноћ, око 3 сата ноћу. Ја сам се поново вратио тамо у своје место у команду. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, каква су Ваша сазнања у вези убиства ових шест цивила, било непосредна, било посредна?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, онда се причало међу војском да су побијени неки цивили. Видео нисам, чуо јесам, причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то причало?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, да је неко побио неке цивиле. После неког времена причало се да је побио Пане. Да ли их је побио или није, ја видео нисам, чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао да је побио Пане?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, причала војска. Ја те људе сам познавао, ја сам радио на општини Петриње. Становао сам и живео у Вргин Мосту. Људи су дошли из Загреба, из Карловца, из Ријеке и ја сам људе познавао, можда њихове очеве или нешто, јер млађе људе сам слабије познавао. Знао сам их овако, нисам поименице знао све људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте били некада присутни, Ви сте били у команди другог. батаљона тамо смештени у школи у Ласињи?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваше место било, ту канцеларија где је била веза?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте боравили Ви?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, у вези, у команди, у другој просторији ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, којим возилом сте Ви били задужени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, био је ту један, био је «Ауди» неки, била је «110», била је нека «Заставица» за воду возити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «ТАМ 110»?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да. Била је једна и «150» и тако, ако треба нешто довести, одвести и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у којим ситуацијама сте Ви то возило могли да употребљавате?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Једино по наредби Паића, команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта Паића?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте искључиво и увек само по његовој наредби употребљавали то возило?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте, јер био је проблем за гориво и онда се никада није користило ништа, ако не треба баш, ако није неопходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте некада били присутни у тој канцеларији или били ту или да сте чули неку расправку, неку галаму између Паића и оптуженог Панета Булата?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, јесте једно вече сам био на ходнику ту и у вези, они су нешто жестоко разговарали и ја сам такав човек, нисам се хтео мешати, никада се нисам мешао у туђе разговоре, није ме ни занимало око чега и шта. Паић се љутио, знао, био је овако доста мирне нарави, а када се наљути, био је експлозиван, појачан тон и тако, крупно је говорио и тако, па га је нешто критиковао, псовао га. Е сада, зашто да троши то гориво, да та «110» ишла тамо-вамо, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушавани код истражног судије, истражни судија Вас је питао да ли је Паић рекао да су побијени људи и бачени у бунар, а Ви сте рекли «Да».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас је питао истражни судија, да ли је Паић рекао да је то Пане урадио, Ви сте рекли «Јесте»?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Он је њега критиковао и још и други пут, друго вече, други дан, другу ноћ, тако како је било сада, критиковао га зашто је то направио, да није требало направити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то направити?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да се поубијају ти људи и да се построји код војске и овај човек што сам га возио за ово, за сајлу и то, рекао да су ти људи неки бачени у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та критика и та расправка том приликом била тог дана када се расправљало у вези одласка по тог човека за сајлу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је било дан пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још ту био присутан када је Паић расправљао се са Панетом Булатом у вези тога?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, то је било вече, били су везисти, они су се мењали у сменама. Поименице, био је неки Жарко, био је неки Мишо, био је Перица, Перо. Ко је баш тај пут био, ја се и не сећам тачно, јер је била смена пет дана, па пет дана се ишло кући, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, том другом приликом у вези тог камиона, када је требало да се извучи тај камион који је ту негде се заглавио према Купи, да ли је командант батаљона Драган Паић псовао и рекао «изгледа да су оне старце из бунара ставили у сандук, а затим у камионе и да су хтели да их искипују у Купу»; у реку?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је било после, други дан када сам се ја вратио била је ноћ, исто је била некаква расправа, мене су пробудили око 2, 3 сата ноћу, каже он, «да ли би хтео»; молио ме, иначе он никада није наређивао нешто строго, да идем да видим, шта то тамо, да то извучем «110», то, да одем то направити. И ја сам упалио тај камион и отишао тамо, нашао ту, те људе тамо, то је била ноћ, магла. Рекли су ми, јавили, куда ћемо сада, хајдемо доле, куд доле, доле је минирано, Купа, каже, «хајде само за нама». И ми смо отишли доле, доле се окренули, то извукли, до те команде. Можете мислити у 3 сата ноћу ако Вас неко пробуди, то, не зна се ко пуца, рат је, граница, ја сам био љут, они када су то откачили, ту сајлу, ја сам запалио, само сам чуо сајла пала и отишао сам опет у команду, вратио сам се тамо. То можда има четири, пет, шест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада Пане Булат ишао са Вама?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Био је ту и Пане, али са мном у кабинџи није седео, није био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та ситуација ово што помињете да је командант Драган Паић викао на Панета, да ли се то одиграва у његовој канцеларији?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, да, у тој просторији где је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите тада у том моменту?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, био сам у ходнику у вези тамо, у овој другој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су врата од канцеларије била отворена?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су ту у канцеларији Паића били само њих двојица?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули шта је Пане Булат рекао њему када му овај каже да?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, нисам чуо ни његов тон толико, ништа, само сам чуо Паић да виче и претпоставио сам вероватно да је викао на њега, јер он је ту био, дошао, то је била ноћ, тамо није било струје, није се то могло видети, у ходнику, у школи, негде нека свећа је горела код људи где траже и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте конкретно чули, које речи му је упутио?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, овај иначе ретко да псује неке грдне речи, рекао је «у пизду материну, шта је то било, шта си направио, није требало тако бити»; тако нешто у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то, тај текст «у пизду материну, шта је то било, није требало тако бити»; да ли се то односило на убиство оних цивила у Банком Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја не знам, то се није помињало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте истражном судији управо то причали?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, вероватно се односило, после сам ја ишао тамо да са том «110» идем извлачити. Вероватно се то нешто на то односило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Вероватно се нешто на то односило, јер сам ја ишао после са тим камионом да вучем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо у вези оне прве ситуације када кажете дан пре него што се ишло по сајлу и по Радета Мраовића.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, пре није било ништа, није било, нисам отишао по сајлу, нико ништа није викао ни псовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова прва ситуација на коју Вас враћам, значи ово што Вам је истражни судија говорио, «Да ли је Паић рекао да су побили људе које су бацили у бунар», Ви кажете «Да»: «Да ли Вам је рекао то или није», Ви кажете «Јесте».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да ли Вам је рекао ко је то урадио?», Ви кажете: «Већ се причало да их је Пане побио».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас пита: «Да ли је Паић рекао да је то Пане урадио?», Ви кажете «Јесте, јер он је њему ваљда дао извештај, шта ја знам, како је он знао, када је он знао».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Вероватно и он је већ тада рекао да је то урадио Пане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то тачно дешава?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја не знам тачно, дешава се, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за догађај одласка по сајлу, по?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим да је то било после сајле. Ја сам дошао на смену, дан пре или тај дан, нормално нисам ишао тамо у команду, био сам ту и онда су они рекли зове ме командант да одем то да са овим тим Радетом да довозем ту сајлу и то. Успут је мени Раде причао, ја кажем, «шта то, зашто то, шта то», па, каже, «побили тамо неке старце, бацили у бунар, треба то водити вани», за војничку плату, гајбу пива и литру вињака, вели, «ја ћу то урадити», «добро», али неће ни са чијом, него иде по своју, јер он је човек и радио, копао те бунаре, има ту сајлу и то, спремно да може се ићи у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам то прича, Раде Мраовић?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су побили неке старце и бацили у бунар?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, јер он је исто био, он је био на бацачу, он је био исто у тој школи, у подруму, код команде, није био на линији тамо, јер исто није чуо, није могао ни он, не верујем да је могао видети нешто јер је био ту у подруму, ту иза зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је била ова ситуација, ово што сте причали истражном судији, данас причате на претресу да Паић виче на Панета?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, то је било, ја мислим тај дан када сам ишао да вучем ту «110», ту ноћ, то вече или можда вече пре или вече после, углавном, после сајле, јер пре сајле, нико ништа није знао, ја нисам знао пре сајле, или сам био кући па нисам знао, или сам дошао тај дан или дан после, ништа се није чуло о томе да се нешто прича, док нисам дошао у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви неког Адама Самарцију возили тамо у Бански Ковачевац?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тог дана када сте ишли са Радетом Мраовићем, да ли су неки сандуци били на Вашем камиону?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандуци за жито, дрвени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, сандуци су били, мени је муниција била на мом камиону. То је било при команди, ако шта потреба, та муниција, све се то вози на прву линију, негде где потреба, била је и за бацаче 120 мм и за ситну муницију и пешадијску и тако. Знало је бити нешто и хране и воде и то је то било, мобилно возило ако потреба да се негде вози са тим, био је пун, уствари, сандука муниције је било на мом камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко иде са Вама у Бански Ковачевац?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Који пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја не знам да сте ишли више пута, први када сте ишли?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па ја сам иашо неки пут када треба да се муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово са Радетом Мраовићем када сте били?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ишао је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је Раде Мраовић?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Он је ту био у тој згради, у тој школи је био ту у подруму и када је требало ићи, ваљда је пао договор, да он иде кући, да ће он то радити, да идем са њим кући најпре к њему, двадесет километара по сајлу и то. И када смо довели, ту смо се вратили у команду поново, Паић је рекао да вучем то тамо где он каже или у Ковачевац или како се то звало, то ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао Пане Булат са Вама?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим да је Пане био тамо, није ишао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом вукли неку, не вукли, него на камиону превозили неку пумпу за воду?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За испумпавање воде?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, на камиону је била само муниција, тако, било је запаковано и то када је негде требало, тада сам ја то возио тамо, исто по налогу Паића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте дошли тамо у Бански Ковачевац, докле сте, где сте довели Радета Мраовића?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ту је била овако једна повишица, ту је било више војске, више људи и он ми каже, «ту ти окрени»: Ја сам се окренуо, он је стао, пошто је био пун већ тај камион муниције, то је била муниција, то је једно округло дрво и на њему сајла и они су то скинули. Раде је изашао ван, скинули су то доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то, који они скинули?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ти људи који су ту били, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Пане Булат?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, и Пане је био ту, Пане није радио, Пане је био официр, он није радио, он је, има војска да ради. То су скинули доле и готово, готово. Ја нисам ни гасио, то је прва линија, ту се пуца, ту се види непријатељски положај и они нас, обратно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви остали ту?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не. Одмах сам продужио у Ласињу у команду и моје је било, ја сам мој задатак извршио. Овај ме је отерао, отерао, рекао ми да идем тамо по то, ја сам то довезао, истрпали, ја нисам излазио ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раде Мраовић, да ли сте њега после вратили, ту сајлу и то?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, то је остало, то више нико никада није вратио, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је оптужени Пане Булат давао своју одбрану, он тврди да сте Ви довозили неког Самарција Адама ради вађења лешева из бунара, тог бунара у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Можда неко други, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да су на том камиону били сандуци, у које су побијени цивили требали бити смештени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је можда у том другом камиону што сам га вукао ја из Купе, а у овом мом нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди за Вас да сте Ви возили тог Самарција Адама?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је заједно са Вама отишао у Брњевац по тог Самарција Адама, да сте их довели тамо у Бански Ковачевац и да је том приликом Самарција Адам тамо остао ради вађења тих лешева?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дозвољавате могућност да је то тако било?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не верујем да може поновити, Паић да ли ми је наредио, али ја се не сећам да сам ишао по тог Самарцију, ја сам ишао само по овог Рада Мраовића «Амицу», тај човек је копао, чини ми се да је тај копао бунаре исто, како сте рекли да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самарција Адам.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Самарција и тај је био неки бунарција, али се не сећам да сам ја ишао по њега и то, не, не верујем, јер то је било критично време за гориво, он је негде горе Брњавац, Славко Поље, како се зове село, далеко, да би овај то дозволио, не знам, не сећам се, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пане Булат тврди у својој одбрани да је тај камион, тај камион «ТАМ 110» остао дотле док сви ти остаци од настрадалих нису се извадили?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не знам, то можда тај други камион што сам га ја вукао, тај је остао тамо у тој команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он помиње тај камион који сте Ви возили, «ТАМ 110».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: И овај други, и тај други је био «110».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он прича за, тај камион којим сте Ви довели тог човека, прво Самарџија Адама?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не. Мраовић је причао тај, «Амица» да је неко пробао да вади то ван већ пре њега, па није могао, па је он решио за гајбу пива, војничку плату, литру коњака, вињака, шта, да ће он то пробати направити, зато је ишао по свој материјал, своју сајлу, то значи овај би требао бити пре њега да је ишао, да то вади, значи то не знам. Можда неки мој колега који је мене мењао у команди, можда је он то ишао по њега, ја сам дошао можда дан или тај дан од куће на смену, пет дана, пет слободних, можда је он ишао, али ја лично нисам ишао, не сећам се да сам ја ишао по њега. По овога јесам, возио по то, али овога другога, не верујем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пане Булат прича да сте Ви ишли у оба случаја, за Радета Мраовића и за овог другог?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Добро, можда је помешао мене и колегу овог мог, нас смо двојица ту возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то други колега, да чујем име, презиме?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Гусар, име му је, заборавио сам како му је име, знао сам му име, Гусар смо му викали, сви смо га знали пре као Гусар. Нас двојица смо ту возили у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пане Булат такође прича да када је био Раде Мраовић ту, да сте Ви остали ту, да сте пили пиво, Ви, Раде Мраовић, Драган Бијелић, каже, био ту и овај Раде Малобабић, да је овај човек силазио у тај бунар?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, сигурно не, ја нисам хтео да пијем пиво тамо, нисам, тај Паић није ни дозвољавао, ја сам био тај, ја сам возач, професионалац, ја и пио нисам, неки пут се деси да попијем пиво. У таквој ситуацији ту, и ту и није било таквог пива, то није била кафана, то није било, ја се и не сећам да би ту било, то је Раде, па када оде тамо у неку продавницу, купе ту гајбу пива или литру вињака или шта ја знам, онда, иначе, ко би мене частио, зашто би мене частио неко са пивом, какво пијем пиво ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Пане Булат вратио са Вама том приликом?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не. Ја када сам то искиповао, када сам довезао то вратило, ту сајлу, ја сам отишао сам назад у Ласиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте се сами?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, нормално, тако је Паић и рекао, док то тамо решиш, врати се назад поново вамо. Никада се није знало када ће требати, ја сам доста пута ишао и по рањенике са малим аутом, на линију и тако, ту «110» возио сам ради муниције и тога свега, јер сам био и при команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Пане Булат каже да сте се заједно вратили вас двојица.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то тврди да сте у обе ситуације, значи и када је ишао Адам Самарџија и када је ишао Раде Мраовић, да сте Ви одвезли.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Тог Самарџије се уопште не сећам, да сам га ја возио и да сам имао са њим контакта, уопште не верујем да сам ја тај, нема шансе. Можда је тај мој колега, можда је он из команде ишао возити тога другог и то нешто, можда пре, после, немам појма, само тај пут не. Не сећам се уопште тога Самарџије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама Божа Бијелић?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Један ми је од тате, буразер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Један, а овај други комшија, има их више Боже Бијелића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је био тај Ваш буразер Божа Бијелић у том периоду?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Био је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Баш тај пут, ја мислим да је радио као у војном одсеку у Војнићу те године и то, а после и пре је био командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које бригаде?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Деветнаесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова бригада при којој је био овај други батаљон?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је командант био Драган Паић?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био командант 19. бригаде у време када се ово дешавало, март месец 1992. године?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Тада је радио у војном одсеку као у војном одсеку у Војнићу, тада је радио он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када је он то био командант 19. бригаде?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Он је дошао, радио на Петровој Гори у команди, шта је радио, немам појма, онда је отишао у тај Војнић, ту је радио као, то је био као неки војни одсек или тако нешто. Е онда после, ја мислим смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да ми причате где је све и шта био, занима ме од када је Божа Бијелић командант 19. бригаде?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, не знам, датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Датуме и то, године, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре овог периода, после овог периода?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим после периода тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Пред крај, сам, пред крај је био, пред збег је био он командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли, ко је био командант бригаде у ово време, март 1992. године?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим Чедо Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чедо Булат? Да ли је био неки Новаковић Миле?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Добро, Миле је био, негде у Книну, он је био неки други командант, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант корпуса?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, можда је Новаковић, зато што су били све сами телефонисти, ја сам се тако са њима зезао, викали, сви су телефонисти, али разумем, то су њихове биле све, јер био сам у тим командама, спавао, довозио, одвозио, све и онда сам са њима ја тако шегу, где сте телефонисти и тако, и онда су они знали шта то већ значи и онда смо се тако звали. Ја сам рекао, они само вичу, ало разумем, и то је све било њихово, а шта је коју функцију имао, није ме ни занимало баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је оптужени Пане Булат износио овде одбрану, ја сам му предочила ово што сте Ви причали истражном судији, да сте чули ту расправку, галаму и да у тој расправи је Паић њему рекао да је он убио те цивиле, односно да су они то направили, како сада

тврдите, па ми реците, када сам му то предочила, оптужени Пане Булат тврди да Ви то тако тврдите, јер је Ваш брат Божа Бијелић умешан у убиство неких цивила?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то разлог зашто Ви то тако тврдите?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја ништа не тврдим, ја само кажем оно што сам чуо, ништа ја не тврдим, нити кога окривљујем, нити коме шта, ја сам то тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада возили тај камион са неким сандуцима за жито у правцу Пркоса и шуме Густо Церје?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не. Тај камион што је био у Купи, то се после причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите ми тај камион у Купи. Ја Вас питам конкретно питање, камион «ТАМ 110» који Ви кажете користите искључиво по наредби Драгана Паића, да ли сте икада возили од Банског Ковачевца до Пркоса и шуме Густо Церје?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам Вам скренуо пажњу да је и овај други камион «110», исти као овај, исто зелене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да ми скрећете пажњу, ја Вас конкретно питам, да ли сте?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви возили?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са сандуцима неким?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, у овом камиону што сам ја возио, било је муниције, значи, био је пун. Тешко да је стало и то вратило са том сајлом горе на те сандуке. Значи, али је постојала још једна «110» коју је дужила та истурена команда, која је та била код Купе, што сам ја вукао из Купе. Причало се је, војска је причала, да у тој, у томе «110»; да су пошли они да то извуче тај сандук у Купу и онда се обала одвалила, откинула се обала и тако, зато се то заглавило ту. Ја сам то извукао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сандук, са лешевима или?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја велим да нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска је причала, ко је причао?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, та војска је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, ко конкретно, име, презиме?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сада не знам, ја сам Вам већ скренуо пажњу да не знам имена и презимена. Знам га овако, можда га и видим, можда га сада познам, можда и не би, јер то је прошло већ петнаест,

двадесет година, али људи који су ту били, ја сам то тешко ишчупао одатле и после, а ми смо мислили, командант је мислио, ја сам мислио, уствари, да су они ловили рибе, па су ишли са том «110» у воду, то је била прича. И онда сам ја био још љући, јер су рекли да су ишли више пута да су ловили рибу, значи сада и то је Паић рекао да су направили срање, извињавам се, овај, да су ишли опет у рибу, али нико није помињао да је то био сандук људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве везе има онда та прича, што ми причате, ја Вас питам у вези догађаја, убиства шест цивила, вађење из бунара, што ми причате то сада ту причу са тим камионом и та риба и то, зашто сада причате ту причу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, питали сте ме, сандук увек неки помињете, да ли је била моја «110», кажем, не, постоји могућност да је била нека друга «110».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то постоји могућност?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја га видео нисам, а на мојој није могло бити, јер ту је била муниција, пети пут, већ десети, колико већ, значи ту није био, могао бити, а за другу постоји могућност да је био, ја га видео нисам, јер је била ноћ, била цирада, није ме занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не сећате се ово први пут када је био Адам Самарџија, да сте возили Адама Самарџију?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, тог се дела и тога човека да сам то урадио са њим, да сам га возио, не сећам се, то вероватно није било. Можда је мој колега у некој првој смени или другој, сада, тај пут само овог Раду «Амицу», а овог другога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Пане Булат се сећа, каже, на камиону том који сте Ви возили, натоварен сандук и тако даље, прича ту ситуацију, каже, тај камион је остао дотле док се ти сви остаци од настрадалих нису извадили.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, овај камион, колико ја знам, тај не, него само мора да је други, а овај не и да сам ја ишао по тога Самарџију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак каже да је, тада сте се Ви са њим вратили колима.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Колима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, његовом «Заставом 101».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Та «Застава» се тешко издавала, јер није било бензина, та «Застава» је била у команди, ту сам «Заставу» ја исто неки пут возио, ишао са њом на прву линију по рањенике и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже тај камион који сте Ви довели, остао је тамо у Банском Ковачевцу, код тог бунара, а Ви се са њим вратили «Заставом»?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не сећам се, не знам, можда сам ја заборавио тога доста, али да је тако било, не верујем, не знам. Шта би рекао командант Паић да му се камион није вратио који му треба у команди, да остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову другу ситуацију када је вожен тај Раде Мраовић, такође помиње да сте Ви били ту, да сте пили пиво, да је Раде Мраовић сишао у бунар, да је рекао да нема ништа?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Вероватно је сишао у бунар, нисам видео, али да сам ја ту био, нема шансе, ја сам, овај када ми нареди да одем некуда, да одвезем муницију, да одем по рањенике, вратим се, одем негде по задатку, да се одмах вратим ту, јер не знам за минуто када ћу му требати. Иначе, да сам ја седео и пио пиво негде, нема шансе, не, то не верујем. Били смо, добри смо били, иначе он је био тако добар човек, ја сам га знао, озбиљан је био, а да бих га ја изневерио, да би седео и пио пиво, а он мисли где сам, не, не верујем, не, то није могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте били некада у Банском Ковачевцу, да је паљен неки Сјеник близу баш овог места где сте довели Радета Мраовића?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да Вам будем искрен, како су се та села сва звала, докле је била та наша бригада држала, појединачно не знам где су биле, како су се звала та села, није битно, овај, али да је горело нешто, горело је то више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овом приликом када?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не знам, тај пут да је горело, немам појма, не знам. Више пута је то горело, и куће и свињици и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неки од ових лешева из бунара спаљен у Сјенику, овде близу тог бунара?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: О томе се није ни причало тако нешто, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта сте конкретно Ви чули, Ви сте данас као сведок због ових шест цивила из Банског Ковачевца, пет жена и један мушкарац, Грга Михалић, млинар и тих пет неких жена, једна је ту његова жена, шта сте Ви конкретно чули?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам то рекао више пута, звао ме је онај Ивица Хорват из Загреба, пет стотина пута ме је звао и у Шпанију, и у Португалију, и у Француску и у Енглеску, свуда, зовне ме на телефон, има моја три телефона, и кућни, линијски и мобилни приватни и мобилни фирме и што сам казао Вама сада ту, то сам казао и њему, и у

Новом Саду и ту су били једном. Ја сам чуо, чуо јесам, да је то направио Пане. Не верујем и нисам видео и чуо сам да су ти старци били у бунару и да је овај ишао вадити. Видео нисам, нити сам близу прилазио. Ишао сам на Купу, тај камион «110» да га извуче, причало се да су ти људи били у некој гајби, то Ви помињете неког Пиштру, у тој «110» да се баце у Купу, да се нису бацили, нису могли отворити странице, јер је било већ у Купи пола камиона, ја сам све то чуо и видео лично, ништа нисам. И то ћу рећи сада, ако ме опет будете звали, не знам да ли ћу више долазити, то ми је дојадило, мени код куће имам жену и децу доживели стрес, ја идем на суд ратних злочинаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде сведок.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам, ко сам ја, ја сам ја, ја сам шофер био у команди и извршавао сам командантово наређење и ништа видео нисам, то је претежно била ноћ и мене то и није занимало. Мене ништа није то занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не слушамо те приче, нема користи од тих таквих прича.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене занима, да ли сте некада мимо овлашћења Драгана Паића, а рецимо по овлашћењу Панета Булата, могли да идете у вожњу тим камионом?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, Паић то не би дозволио, ја то не бих хтео прво, али не верујем да би се и Пане усудио да тражи тај камион и мене, а да не пита Паића, да ја нисам ту, нема шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да искључиво по Паићевом наређењу могли сте да користите тај камион?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Само по његовом наређењу, не само камион ту «110» или «150» или ту «Заставицу» или «Заставу» мало ауто и то све, јер је био проблем нафте, бензина, ништа није било, ја сам чак и то дужио, нафту и бензин, за литру бензина се морала проћи процедура велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У кавим сте Ви односима са Панетом Булатом били', да ли сте били блиски или онако или?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, Пане је био полицајац, а ја сам био шофер, професионалац. Ми по природи не можемо бити у љубавној вези никаквој, јер он има свој посао, ја свој, не можемо значи бити, али смо се знали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте били у сукобу или сте били познаници само?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Знали смо се тако, са улице, из места и то.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И да ли сте некада после овог догађаја причали са њим везано за смрт ових људи?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, нисмо се ни видели после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте се никада видели?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јер то је био збег, после тога се нисмо састајали, далеко смо један од другог. Чуо сам да живи тамо у Купусној, он је вероватно чуо да ја живим у Сремској Каменици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када сте Ви отишли у Каменицу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја сам отишао у Каменицу пре пет година, био сам у Новим Карловцима, близу Инђије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте још икада нешто чули за убиство тих људи?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, горе баш где ја сада живим, ја нисам живео тамо, ја сам живео вани у кабини, у камиону.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нешто ближе да ли сте чули још после?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте са Радом Мраовићем довели ту сајлу, да ли сте приметили на том месту где сте стигли, да негде има, да је видљив бунар или део који би се могао означити да је део бунара?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Колико се ја сећам, туда сам ја заокренуо том «110», ту је било двориште и била је једна кућа и ту је седела војска, била је војска, ту је била ваљда та команда, шта је било, истурена команда те војске што је ту, баш да сам приметио да је бунар, нисам приметио да је бунар, било је ту и неких кућица, било је кућа, тако, био је неки брештик, ту ја када сам ушао са пута, тада се требало мало брже ићи, јер ту је, линија се види на том брду. Ту се мало брже завезе и уђе се унутра и када су они то истрпали, ја сам само продужио и да се не задржавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели бунар или нисте видели бунар?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Бунар ја не сећам се да сам га видео, нисам видео бунара, није тако видљив био да би баш био бунар ту близу мене да сам га видео. Тај бунар је, виде се кућице, некакав кровић неки

треба бити или тако нешто. Можда је био у неком већем склопу, ја га нисам видео баш да је бунар, да кажем ту је бунар, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту на лицу места када сте дошли, када сте истоварили тај, ту сајлу, поред тих војника за које рекосте да их је било више, видели и Булата?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, био је и он ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је доба дана то било када сте то?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је било поподне негде, јер је ујутру то било око десет, ја сам отишао тамо у тај Козарац, вратио се, негде је било поподне можда, у поподневним сатима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите у вези ове комуникације са сведоком Паићем, ја бих цитирао питања и одговоре које је давао у току истраге, па само конкретно да нам се поново изјасни, прецизније. На питање у истрази «да ли Вам је Паић рекао да је то Пане урадио», Ви сте одговорили «Јесте, јер му је он ваљда дао и извештај шта ја знам, када је он знао». На даље питање, «да ли Вам је Паић рекао да је то Пане урадио, Ви одговарате «јесте, није рекао мени лично, викао је, чуло се и ја сам био у другој соби иза врата». Надаље у вези овог камиона, «да ли Вам је Паић рекао пусти их у магерину, изгледа да су оне старце из бунара ставили у сандук, а затим у камионе и да су хтели да их искипују у реку»; Ваш одговор је «јесте». «И то Вам је рекао?», «Јесте».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали или чули за Радета Вранешевића?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам тога човека, чини ми се да је он био конобар неки, да сам био некада са њим у пријатељским односима, да смо попили негде скупа кафу, никада нисмо, знао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га знали у то време када се све то догађало, да ли сте га виђали као војника?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, виђао сам га вероватно као војника, као човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после свих тих догађања, пошто то ипак није било нешто што би се тек тако лако изместило из те приче, убијено је шест људи, шест стараца, да ли сте чули посредно, да је на неки начин и Вранешевић везан за та догађања?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То Вам не бих знао рећи, не верујем, немам појма, не знам. Ја сам тог човека требао познавати, да бих тако могао нешто, то. Ја не верујем да је то направио и Пане, причало се је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, како је функционисала веза између команде где сте Ви били у команди и јединица на терену, да ли је ту било проблема, да ли је техничких?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, мислим да није, не верујем да је било икаквих проблема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви не знате за проблеме да веза на терену није функционисала?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, не знам за те проблеме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, када кажем веза, мислим ова телефонска.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је донекле увек вероватно био неки напад на, ако се припуца на жицу и тако нешто, мислим, то није био проблем, то се решава у истом дану или сату или тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ја бих молио да се сведок изјасни на, отприлике временски период који је претходио првом разговору који је чуо, тачније галаму између Паића и Булата и момента када се причало о сајли између њега и Паића? Прецизније, он се изјаснио, отприлике, али ак би могао, да ли је то било истог дана, да ли је било дан разлике, који је разговор претходио коме?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја мислим да је то било други дан или другу вече, ја мислим да ми је он најпре рекао, позвао ме, каже, «оди ти са тим Мраовићем, дотерај ту сајлу и то, доведи то, доведи им то ту», тим тако речима. Али Пане ту није био, чини ми се, тај пут када је он мени рекао за ту сајлу. Не сећам се Панета, Пане је био други дан, други или ту исту вече, ово је могло бити негде ујутру око 9, 10 сати, можда сам ја тај дан дошао на смену, јер можда сам вече пре, па још нисам ни ту, али ја мислим да је то било после те сајле, да је била галама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, дан, два после, следећи дан?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Можда тај исти дан вече или сутра ујутру и текућу ноћ или тако нешто.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Моје питање је следеће, да ли му је Паић приликом помињања те сајле, рекао да је Булат извршио, тачније да је он одговоран за убиства цивила?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, није баш тако рекао, нисам га ја ни питао, он то мени није рекао, нисам га ни питао.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Молио бих, судија, да предочите сведоку записник из истраге на 9. страни где је навео на питање истражног судије, «да ли је помињао Паић било кога другог осим Панета као извршиоца тога, као одговорног за то», «не», на ту околност да се изјасни, зашто је у истрази рекао да је баш Булат поменут од стране Паића као извршилац, а данас каже да није помињан.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, није то помињао само Паић, причала је то и војска и Паић као човек, као војска, тако су причали, није помињао никакву другу, трећу особу.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, конкретно сада, да ли сте Ви сигурни да је Паић било овог пута када је причао о сајли, било први пут када сте чули разговор са, ту галаму, да ли сте децидирано чули да је Паић Булата окривио за овај злочин?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Он можда није тако директно рекао њему, еј, ти си то направио, ја то нисам тако ни чуо, тако нисам ни рекао, него је он дигао галаму на њих, на Пану, а да ли је баш он, оно инсистирао, ти си то, пружио прст или нешто, нисам видео и нисам тако ни чуо, тако нисам ни рекао.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте управо рекли на питање, «је ли Паић рекао да је то Пане урадио»; а Ви кажете, «јесте»:

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Рекао је, али није тако директно рекао, ти си то направио или морао си, или наређено ти је, или нешто, није тако рекао, али је рекао, «Пане»; да извинете, «направио је срање» и тако у том смислу, није рекао, ти то направио. Можда је Пане био одговоран за то што је то направљено или, Пане има неку службу безбедности јединице или не знам чега, како се то звало је ли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат, изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нећу почињати ово испочетка што сте већ чули за његове генералије, да га ја не испитујем све испочетка, али почео бих од самог случаја. Господине Бијелићу, да ли се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ли мало гласније.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Бијелићу, да ли се сећате када сте, са ким сте са камионом кренули у Славско Поље, од кога сте добили наредбу и где сте ишли, мислим, у то време када се тај случај догодио?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Пане, ја се не сећам тога да сам ја ишао по тога и не верујем да ми је Паић наредио, да сам ишао горе у Славско Поље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим те, времена је прошло доста и ја се слажем да се неке ствари заборављају, али да те подсетим. Прво, када си кренуо, речено је да се нађе вретено, канап како би се мртва тела извукла из бунара, да ли се сећаш тога?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам то ишао са Радом Мраовићем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само мало, Раде Мраовић је био у истој јединици где си ти био на минобацачима доле у подруму школе. Да ли се сећаш тога?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да је рекао мени и теби да он нема тај прибор код куће и да он то нема, да треба то наћи?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш тога?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Значи, од њега то није узето.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Него од комшије Мирка, «Руње» су га звали.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није од никога узето, немој сада, присети се, идемо редом, идемо истину да говоримо. Редом, онда смо отишли код Адама Самарције у село Брњавац, ја и ти, ти возио камион, ја и ти седели, ти возио камион, ја био сувозач, са камионом «110», дошли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да чујемо његово изјашњење у вези тога и немојте само овако главом да одговарате, него мора у транскрипту да се чује, морате да изговорите.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја опет понављам, Бата ми је рекао, наредио, он никада није строго наређивао, замолио ме у вези тога, да одем са Радом Мраовићем к њему по сајлу и то вратило, јер је он био тај који је то копао, са колегом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Вам је поставио питање, да ли се сећате за овог Адама Самарцију?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, идемо даље, редом. Значи, да ли се сећаш да.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Нисам одговорио на ово прво.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, хајде.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: И отишли смо и свратили код Раде кући и он је питао жене своје, где је то вратило и тај његов алат и то, за копање бунара. Каже, код Мирка Руњиног и значи то је исто село, петсто метара кућа од куће и отишли смо код тога Мирка, код њега попили са том његовом женом кафу и натоварили то вратило и вратили се у Ласињу. Ето толико о том вратилу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само мало. Ја мораћу да кажем некога од људи који су били на минобацачима, који су слушали тај разговор, то није тачно, јер он то уопште нема, ни вратило, нити канап за извлачење из бунара, за чишћење бунара, прибор. Не знам зашто не говориш истину, али то је истина. Низ неистина говориш, не знам зашто, али, добро, суд

ће утврдити зашто. Знам добро да њему кући нисмо ни стајали, јер је он био у подруму, одакле смо кренули по то. Дошли смо до Адама Самарције, да ли се сећаш тога, баш ја и ти смо били?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Пане, Адамова кућа је у Славском Пољу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, у Брњавац.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: У Бовићу, Козарац.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је велика разлика. Никако нисмо могли отићи код Адама или код Раде, обратно, значи морали смо, тако то није могло бити никако, Пане.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немој, Драгане, молим те, немој збуњивати суд, јер да ти кажем.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ни тебе ни себе, никога, немам намеру збуњивати.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Дозволите, цењени суде, да објасним, село Ласиња је на самој граници, Купа дели једну и другу страну, значи с друге стране су били Хрвати, а ми смо са ове стране који смо бранили ту Крајину. И из села Ласиња из школе са камионом «110» он је управљао, ја сам био сувозач, ишао сам са њим по ове ствари да набавимо, да се изваде ти, та тела која су побијена. Нисмо имали потребе, јер Радина кућа је уз цесту ова што идемо према Вргин Мосту и Славском Пољу, његова је кућа у засеоку Козарац, значи са главне цесте скреће се десно у село Козарац, његовој кући. Од главне цесте до његове куће, има отприлике километар и по, обичне цесте, калдрме. Али нисмо имали потребе к његовој кући ићи, зато што је тај Раде Мраовић био у школи, био је у припреми ако затреба оруђе којим је руковао, то су бацачи 120 мм, значи нисмо ишли њему кући, јер он је рекао, код куће ја то немам, значи оно вратило и канап са којим би се то извлачило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је у склопу Ваше одбране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њега питате за Адама Самарцију, он не зна, имате ли још, не сећа се, односно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Одлазимо код.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд ће то да цени, а Ви да ли имате даље питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, да ли се сећаш када смо били код Адама Самарције кући, то је кућа посебно у Брњавцу и са десне стране, а даље се наставља пут према Самарцијама и Шкаљцима, а његова је са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Булат, Ви сада постављајте питања, он ће да одговара. Уколико на крају његовог исказа, односно

одговора, имате неку примедбу, Ви ћете рећи, али сада му постављајте питања, немојте да Ви сведочите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да смо дошли до куће Адама Самарције?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не. Слушај Пане.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, добро, само ми реци, не, да суд даље чује. Да ли се сећаш да ли смо били код куће Шкалац Ђуре и узели вретено и тај канап?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећаш се?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Могу ја нешто казати?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Можеш ти, кажи, ако суд уважава, нема проблема.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ту је нешто побркано. Тај Адам, тај је пробао пре Рада то вадити, колико ја знам да је Раде причао и имао је тај алат, тај алат је неко други довезао ту, а овај није хтео, опет понављам, за гајбу пива, литру вињака и војничку плату, да иде са тим његовим алатом у тај бунар, него је ишао по своју сајлу, не канап, него сајлу, код тог свог Руње колеге, што су они копали бунаре. Ја сам по то ишао, а код овога у Славско Поље сигурно нисам ишао, нисам имао потребе да идем, а овај је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада се не сећате, па после сигурно нисте ишли?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, сигурно нисам ишао горе, да сам ишао, сетио бих се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Код овога јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, у вези тога да се не задржавамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш када смо ја и ти дошли са камионом и сандук дрвени је био на камиону када су се требали извлачити ти мртви људи?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, ја и ти?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, ја и ти, ноћ је била, то је било послеподне, тачно оно када си навео, послеподне је било.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, што би ја и ти то радили, како би то било да ја и ти то радимо?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја тебе питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он Вас не пита да сте Ви пошли да извлачите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Драгане, ја не знам, ти се мало сабери, чуј питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, он Вас пита за ове сандуке на камиону.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш камиона и сандук на камиону када је довежен до тог места где се то догодило?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: У ком камиону је то било?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «110» камион.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Чији?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од везе, не од везе, него ваш од баача, јер сте истоварили пре тога гранате које су биле у припреми у случају потребе, интервенције.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: А који сам ја камион вукао са Купе, чији је то био камион?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Драгане, ти слушај, Драгане, који је теби враг, ја тебе не питам то, него да ли се сећаш када је камион из Ласиње, из школе, са сандуком на себи кренуо на место где се догодило дело, где су мртви, побијени у бунару, где је требало камион тај оставити?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећаш се?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја не знам, сада је малопре наводио да је довезао камион.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Који камион?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја не знам, ти, камион «110» да је довезао на лице места, ако се сећате, на лице места, да је искиповао сандук и да се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није помињао, то сам га и ја питала што га Ви сада питате. За сандуке он каже не зна, не, није.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Али да употребимо те камионе, који камион је био на истуреној команди и који камион је био овај камион што сам га ја возио? То су била два камиона.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Два камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бијелићу, када се Вама постављају питања, ми Вас не питамо којим камионом је то било, него да ли сте Ви били ту и Ви возили тај камион и били ти сандуци, значи нико Вас не пита о ком се, којим се камионима то радило, него се питате, Ви лично, да ли сте били ту у тој ситуацији, он Вас то пита исто што сам Вас и ја питала?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Видим да су бркали два камиона, никако не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било речи о камионима, него о Вашем присуству тим дешавањима.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: У мом камиону били су сандуци муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак су били неки сандуци дрвени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте, муниције, муниција је била у сандуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти дрвени сандуци?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, толики муниција где буде.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А где си те сандуке, дозволи, а где си те сандуке возио?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ту су били константно у «110», где је требало по линији, где је требало муниције, треба одвести и било то и бацача 120, било је и ситне муниције, за пктив, како се зове, неко мало јаче, то је било све на том, уза зид у Ласињи паркирано у случају дејства да се не би погодио тај камион и тако и тај је камион био пун и он је могао нешто помоћи извући. Зато је и слан тај камион тамо да извуче тај други из Купе, јер је био пун, значи ако је пун може лакше да извуче.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све је у реду, значи тај је служио за то, али празна «110», празна која није била пуна муниције и сандука као што ти наводиш, то је била «150», колико се ја сећам, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: У «150» су биле друге ствари, тамо су били неки топови.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У «150»?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, неки они ручни што су се вукли, ја се у то слабо и разумем, јер нисам са тим ни баратао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То сада први пут чујем, био сам сваки дан тамо, то сада чујем први пут да су у «150» били топови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не задржавајте се на нечему што није тема.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Бијелићу, кажете да је командант Паић викао на мене другу вече од како се тај случај догодио, како сам чуо овде.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Другу, трећу, прву, не знам које вечери, али је викао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ви сте били присутни и слушали сте, слушали сте ту вику и галаму?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не у соби, али ван у ходнику у вези.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ван у вези?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шта сте чули?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, галамио је на тебе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Конкретно реците, шта?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: «У пизду материну, није то требало направити, шта сте направили, ко ће то решити или требате то решити, решавајте то, јебе се мени како ћете, то нећу да чујем више, да са тим имам посла», е сада, шта је даље било, како је било, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И пре тога и после?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, мени не одговара на сва питања која су врло важна за овај предмет. А волео бих сучељење сада када дође командант Паић, ако је могуће икако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не брините.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па ми омогућите да то сучељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је управо мислио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је управо мислио о томе и зато овог сведока саслушава прво.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо бих Вас молио то да омогућите, јер мислим да не вреди да постављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још питања? Немате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не вреди, јер, знате, ништа ми не одговара, али жао ми је, не знам зашто то ради, а, вероватно човек зна зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите. Има ли оптужени Вранешевић питања? Нема. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се у списима налази скица лица места и албум фотографија, а сведок је описно говорио о месту где је дошао са тим камионом и том сајлом, па ако суд процени да би било целисходно да му се предочи та скица и та фотодокументација због одређења места на које је дошао са тим камионом и са том сајлом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево прво на овој скици, пошто је ово велико па неће моћи преко документ камере, нека приђе сведок, а можемо и сви овде да се уверимо да покаже. Окренућу после према вама да на овој скици покажете тачно место докле је дошао. Ради ове Ваше оријентације, овде је из правца Пркоса улазак у Бански Ковачевац.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја боље видим даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да. Значи, из овог правца Пркоса се улази у Бански Ковачевац, не знам колико сте упознати, према овоме стању у списима предмета, овде је једно одељење било Ђуре Кривокуће, друго одељење поред неког потока близу Саве Малобабића.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: На Брешку је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на основу ове фотодокументације?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Био је пут, са десне стране је била Купа, са леве стране је била нека ограда и ту је било овако мало неко

узвишење и ту је била капија за улазак у двориште. Е, ту је било велико двориште, мало нагнуто на леву страну и ту сам ја, пошто је узвишица, значи види се Купа, види се ова друга линија и ја сам ушао лево и тако сам стао. Зато сам после и изашао лево на ту исту капију, када су они извадили то вратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на овој скици да покажете, где сте Ви то камионом стали, ово је тај асфалтни пут?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То није асфалтни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца, сада када се улази.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Није то асфалтни пут, то је био неки пртени пут. Не могу ја сада то видети, узвишицу и то, ту кућу, тако или нешто, кућа је била с леву страну, несрушена, кућа, ту је била и војска у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца сте Ви ушли у Бански Ковачевац из Пркоса?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Из правца Ласиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца Ласиње?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, али пре Пркос иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морали сте проћи кроз Пркос?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, кроз Пркос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Може бити да сам прошао кроз Пркос, другачије није био пут, него тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте скретали негде тамо десно?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не, десно је била Купа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је оделење Ђуре Кривокуће било смештено у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, ја, командире чете, ја их не знам поименце, али једно је било пре на једној узвишици где је била шумица, дрвена кућа, ту је било једно оделење, с десну страну. И онда још мало напред, то је било то друго оделење, то је оделење где сам ја довезао ту сајлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Више не знам где је више било, можда негде десно још, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој скици, да ли можете да покажете докле сте Ви дошли тим камионом?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, не могу, ја се сада и не сећам, једноставно нисам био чести гост, не сећам се тамо да сам толико пута ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Од јурцања, брзине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има и нека фотодокументација. Да ли можете ту да покажете, мада је ово. Да ли можете на овим фотографијама нешто, да ли Вам говоре?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Само да видим. Ја колико се сећам, то је била кућа са кровом, мени с леву страну када сам ушао, с десну страну ми је остала кућа са кровом, био је кров на кући. Овде нема нигде никаквог крова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на основу ове фотодокументације?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ове се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може сведок да покаже. То је једина која постоји у списима, нема друге, ако Тужилаштво има неке друге фотографије. Да ли има још неких питања? Добро. Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није ми јасно, дакле да прећуткује, камион је довезао на лице места, где се догодило. Сада не познаје лице места, а описује га како је био на лицу места. Није ми јасно, госпођо председавајућа, по дану да лице места сада на слици не може да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није питање; Вама то није јасно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Питање је, паркирао је камион. Био је са камионом на лицу места, бунар није видео, а бунар је у склопу свега тога, тако да је морао да пази да не упадне са камионом у бунар. Знате, прећуткује много велике и важне ствари, што су јако битне за ово дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А морао сам да скренем пажњу, не знам зашто то све ради, не знам, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бијелићу, можете да седнете, али остаћете да седите у публици, ради евентуалног неког разјашњења или суочења у вези сведочења сведока Драгана Паића. Да ли је овај сведок отишао у публику, што је сада био? Ја га одавде не видим. Јесте, добро.

СВЕДОК ДРАГАН ПАИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Паићу.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Добар дан.

Сведок Драган Паић са личним подацима као на записнику из истраге од 12.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Марка, по занимању трговац, Батајница, ул.Милице Ракић бр.33/1, рођен у Карловцу, 1946. године, несродан са оптуженима. Да ли сте у некој завади са неким од оптужених, Пане Булат, Раде Вранешевић?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Паићу, бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, читајући тај текст испред себе.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Може? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пред овим судом води се кривични поступак против двојице оптужених, Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужнице је догађај у селу Бански Ковачевац, март месец 1992. године, убиство неких шест цивила хрватске националности. Испричајте нам у вези тог догађаја, шта је Вама познато, шта сте Ви у то време радили, све што је Вама у вези тога познато. Ви сте већ дали овај исказ пред истражним судијом 12. новембра 2007. године.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам у то време био командант батаљона који је вршио одбрану на том терену, ширем терену Ласиње, место Ласиње. У том моменту, мислим, ми смо преузели тај Бански Ковачевац, то је општина Војнић, а Ласиње је овај део од Пркоса, не знам колико сте упознати по карти, припадало је општини Вргин Мост. И било је хрватских цивила и у Ласињи, и било је у Банском Ковачевцу, које је било под територијом општине Војнић. Ми смо тражили да се они изместе из прве линије, ради различитих могућности да не настрадају.

Ове што су били у општини Вргин Мост смо изместили помоћу органа из општине, а ове из Банског Ковачевца нисмо успели успоставити, успели смо сарадњу, али никако да општина Војнић њих измести, нису имали, прво ваљда ти цивили нису пристали, друго нисмо имали куд са њима, тако да се то завлачило и дуже било, а била је рецимо опасност, пошто отворен је терен и наши војници који су били ту на положају, често су били гранатирани и сада шта се дешавало – рецимо, ми те војнике сместимо рецимо у један објекат, дође до гранатирања тог објекта. Ми преместимо у други, опет гранатирање. Било је рецимо, размишљања да ти цивили дојављују где су ти наши војници, да долази зато до гранатирања. Тражили смо то измештање, нисмо успели, имали смо контакте са вишом јединицом, са општином нашом, а они су преносили УНПРОФОР-у, Црвеном крсту и општини Војнић.

Да пређем на конкретан случај. На том делу су биле две јединице које су вршиле обезбеђење те границе, ту је одмах била граница река Купа, је ли, која је била непосредно можда педесет до сто метара, зависно у ком делу. Те две јединице су се смењивале, с обзиром да није било услова да бораве дуже, након осам, десет, петнаест дана, зависи како када од ситуације. По смењивању тада, ја не знам датум, али мислим зна се ситуација, је ли, када се, преко ноћи су се вршила смењивања, зато што ови су пратили Хрвати са друге стране и онда су гранатирани ако виде негде групу наших војника. Пошто се то радило по ноћи, преко ноћи је извршена смена, отишла је пета чета са тог положаја, дошла је четврта и командир, контактирали само са командиром у том моменту све, као је ли, извршена је смена, све је у реду, то је било већ негде после поноћи, и да би да ли следеће вече или други дан, имали смо та реферисања, дођу командири чета у јединицу, зависно од ситуације како су могли, јер то је терен од двадесет километара и није било превоза, како су они успели доћи, мислим и да ли, кажем, следеће вече или друго вече, други дан, командир те јединице Гвојић Симо, нажалост покојни, известио је да нема тих цивила. Ништа друго није знао рећи, само је рекао да њих нема. Ми смо известили вишу надлежну јединицу, бригаду, да њих нема и сада они су нама повратно дали борбену готовост, тј. да се сви војници ставе на положаје, да се појачају ровови, јер се знало десети, рецимо у таквим ситуацијама, када се цивили склоне, изврши се или напад, или бомбардовање и слично. Иза тога долазило је сада, не знам, након колико дана, из више јединице, односно из корпуса, истражни органи који су ишли на тај терен да то испитају. Они су се најавили у команду, ја ту нисам био присутан, заменик ми је пренео, да су се најавили и отишли су у Бански Ковачевац да то испитују.

Отишли су, нису се после јављали, након извесног времена поново су долазили, исто су ишли на то испитивање, али се нису више ни јављали нама. Десило се, рецимо, када су били други пут на том делу испитивали, да је дошао најпре тај покојни Гвојић, пришао к њима и питао, ко су они, јер они нису се њему најавили, дошли су само на терен јединице и вршили су прегледе, да ли су питали војнике или шта, по том терену где су ти цивили били, он је питао, шта они ту раде и ко су они. Они су рекли њему, па, каже «ко си ти», «ја сам», каже, «командир ове чете». «Е», каже, «ваше је да командујете са том четом, а наше је да ми ово истражујемо. И нормално, човек се окренуо и отишао радити свој посао. Схватио је да су то ти официри који су дошли из више команде. А тада у принципу, самоиницијатива није била препоручљива, све се тражило преко наређења. Значи, били су ти истражни органи из корпуса, а надлежност над њима имали су значи Црвени крст, УНПРОФОР и општина Војнић. Е сада, да ли су из општине Војнић, наводно неко ме питао, да ли су долазили истражни органи из општине или је цивилна полиција, то ја не знам, нисам истраживао, јер ми смо били толико преоптерећени. Деси се, рецимо, иза тога, они нам снајпером убију човека, ви немате сада самоиницијативно да истражујете ово, имате свој проблем, тако да то је препуштено тим органима из корпуса. То би рецимо то што бих ја имао сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали нешто, шта би са тим цивилима, нестали и?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: На крају ја никада нисам сазнао, само да су они нестали, а како и на који начин и куда, ја никада нисам сазнао, сам нисам истраживао, кажем, јер самоиницијатива није била дозвољена, а имали су органи који су то вршили. Ови безбедњаци који су били код мене и који су са њима контактирали, на реферисању горе, нису добивали и нису мени преносили никакве повратне информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је број тих људи био у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја нисам знао који је број био, знам само да их је било и ми смо се борили да их изместимо. Сазнао сам, ево овде на крају, јер ја сам после премештен са јединицом другом и слично. Све време је то носило, да ја нисам имао времена, нити сам се, нити сам покушавао да ја то испитујем, када су имали органи који испитују, разумете. Знам да је била група, неко је причао чак да их је било десет, је ли, на крају се испоставило, наводно, да их је било шест. Ја конкретно сам овде то сазнао да их је било шест. Никада нисам хтео по неким причама, јер нико ми, командири када дођу на реферисање, то је било обично после смене или рецимо, након два, три дана, позовемо их и они

дођу на реферисање. И онда се ту тражило, да ли ко има какве податке. Ако има податке, они су требали да изнесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не губимо време, идемо даље. У истрази сте рекли да сте Ви били командант првог батаљона.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмена документација у списима предмета, искази, одбране оптужених, говоре да је то био други батаљон.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, други батаљон је био, батаљон из Топуско и Перне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сви говоре о другом батаљону, Ви кажете први, да ли знате Ви командант ког батаљона сте били?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, први је основани и први батаљон је био, то је у центру општине Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ови сви спомињу други батаљон и тужилац у оптужници и ови сви у истрази, сви помињу други батаљон, командант Драган Паић. Да ли сте Ви то нешто заборавили или су они сви заборавили?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја, колико знам, то је био први, сада шта друго да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде чак стоји нека писмена документација коју је тужилац приложио, где се помиње други батаљон, писмена документација од Штаба територијалне одбране Вргин Мост, помиње се други батаљон да сте Ви командант другог батаљона. Да ли сте Ви то нешто заборавили? А Павловић Ђуро да је командант 1. батаљона.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Може да је то у првом моменту по територији општина, да је ово био именом први, а онда после опет је основан, направљен редослед, па је Бовићи био први, ово други, али да Вам кажем, нисам, једноставно сам то испустио након толико времена, јер све настојим да то све заборавим, јер то је за мене, те ратне трауме су биле превелике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо сада на ово друго. Ви помињете да је командир четврте чете био Симо Гвојић, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим, овде оптужени Раде Вранешевић тврди да је он био у четвртој чети, да је његов командир био Ђуро Милојевић. Да ли сте и то нешто помешали, јер вероватно човек зна у којој је чети био, а према овој писменој документацији и ово Штаб територијалне одбране Вргин Мост, четврта чета је Милојевић Ђуро, где је припадао Раде Вранешевић, а трећа чета је командир Симо Гвојић, овај покојни о коме Ви причате?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да Вам право кажем, не могу сада тврдити, папира немам никаквих, какав је редослед био, мало можда делује смешно да командант батаљона заборави која је која чета, али једноставно, о томе не размишљам, али, значи те две чете које су биле, једна је била под командом, да ли ћемо је звати ту трећа или четврта, под командом Симе Гвојића, а друга је била под командом Малобабић Јована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сада већ није, то сада улазимо у следеће. То сте причали, пета чета да је командир Малобабић Јован.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та чета се значи смењивала на овом терену са четом чији је командир Симо Гвојић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у вези, који је редни број чете, то баш нисте сигурни за ову чету Симе Гвојића.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ко је био командант бригаде?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: У то време, колико се сећам, био је Миле Новаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он постао командант бригаде?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, ја мислим да кратко време пре тога, да је једно време водио Маријан Марјановић, односно Младеновић, Маријан Младеновић, а да је он преузео од њега, али не знам колико пре тога је он преузео. Најпре је то почело као ТО, територијална одбрана, а онда је основана бригада и онда, најпре, колико се сећам, водио Младеновић, онда је преузео Новаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у овом неком марту 1992. године, тај Миле Новаковић је командант бригаде?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, а где је сада тај човек?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ту је он, негде у околици Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту живи?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Он је после био командант армије Крајине и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, пошто сте већ у истрази, да не понављамо целу ону причу, да је Пане Булат био помоћник команданта за безбедност, да ли је то тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, њих су тројица били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да то не би сада понављали и губили време, реците ми, да ли је он све извештаје подносио Вама као команданту батаљона?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Није. Они су само мени подносили уколико буде експес на терену, а извештаје о снимању, извештаје о противнику, односно непријатељу и ове друге безбедносне, то су носили у вишу команду, а мени само ако оде на терен, рецимо, па каже, тај и тај војник је евентуално пуцао или направио неки експес, е онда се то подносило мени да се зна како ћемо то решити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он управо тврди супротно, да је све извештаје подносио Вама, а да је изузетно у корпус или бригаду, када од њих добије неки задатак. Чекајте, он је помоћник команданта за безбедност, Ваш помоћник значи.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, официри безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, зар није логично да прво Вама подноси извештај? Како он ту у Вашој команди у Ласињи, а сада тамо неког другог извештава?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је надлежна бивша команда и онда су они те безбедносне податке, извештаје о непријатељу, прикупљали у вишој команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто је онда Пане Булат смештен у школи у Ласињи, због чега он да буде смештен ту, ако он тамо овима?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Њих су тројица били, јер то је терен рецимо од корпуса преко 40 километара удаљен, а ово је било директно на положају и они су ту могли снимати, јер нису имали са чим одлазити и долазити, ту су смештени у команди батаљона, да могу одрађивати посао и безбедности у јединици и обавештајни у вези непријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Драгана Бијелића да ли знате?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био возач?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај неки камион «ТАМ 110», да ли је он употребљаван искључиво по Вашем наређењу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, он је употребљаван искључиво по наређењу команданта за позадину. То је био Перо Чича који је водио, био командант за позадину и он је, рецимо, по превозу војника, дотур снабдевања, дотур хране, то је био његов посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овде саслушан малопре овај сведок Драган Бијелић каже, искључиво по Вашем наређењу је могао тај камион да користи и да није било бензина, није било нафте и када Ви наредите, само тада може да се тај камион користи?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам рекао, преко Пере Чиче се то извршавало, разумете, команданта за позадину, нисам имао времена са сваким војником директно да ја контактирам, разумете. Тај терен ми смо

обезбеђивали, двадесет километара је граница. То је требало све покрити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је везано, када Ви први пут сазнајете да су ови цивили из Банског Ковачевца убијени и да ли то уопште сазнајете?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да ли су убијени, то никада нисам сазнао, док нисам дошао овде и прочитао да су убијени, а тамо сам сазнао да су нестали када ми је дошао командир чете Гвојић, само кажем, нећу се сетити, да ли значи од смене ту следећу вече или другу вече, онда је он дошао и известио ме да тих цивила нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, значи први пут Ви када дођете овде код истражног судије Ви чујете да су ти цивили убијени?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Онда сам овде то први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада пре тога чули ништа нисте?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли сте Ви Панету Булату оптуженом наложили да он иде те критичне ноћи у Бански Ковачевац и да тамо те цивиле ради њиховог измештања, да пренесе са више на нижу команду, значи Јовану Малобабићу, командиру чете, да пренесе везано за премештај тих цивила, исељење?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, не, уопште о томе нисмо причали, нити је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се скупе ти цивили, да се изместе?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени то тврди у својој одбрани, каже да је тамо ишао ради, очекивао се неки напад једне ноћи тамо у марту месецу, ради повећања степена борбене готовости, а између осталог, да се ти цивили пресељавају?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је била смена чета и ту није било никаквог пресељавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви чак тврдите да ти људи нису ни хтели да се иселе из Банског Ковачевца?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Наводно нису хтели, јер су то тврдили из општине Војнић који су са њима контактирали и требали да их иселе, да су они одбијали, а ови нису имали где са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пане Булат тврди, каже, он са тим људима је обављао разговор, са тим неким Гргом Михалићем, млинаром, Милан Џакула овај командир трећег вода и он је нешто са њима разговарао и да ти људи хоће да се селе, као пристали су и сада по Вашем налогу, он то иде тамо да то пренесе командиру чете Јовану Малобабићу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, не може ићи тако, онда би дошао да Малобабић пренесе мени, јер прво ја нисам слао никога тамо да их измести, друго, био је и референт за санитет који је имао ту надлежности да решава о цивилима. А ми смо у разговору са командирима, када је реферисање, разговарали често о томе, како да их изместимо, али све се сводило опет на пренос на вишу команду, на општину Вргин Мост да контактирају са општином Војнић и то је онда увек то запињало да се на крају не реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по Вашем исказу, Ви никада њега нисте слали везано за такву ситуацију исељење тих цивила?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, ја нисам за исељење, једном се ишло, колико знам, једном или два пута претраживање да немају евентуално радиостаницу, јер с обзиром, ово сам напоменуо, да се често вршило гранатирање наших војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да не губимо време, то су неке приче које нама не користе.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Значи, вршили су само претрес ради тих радиостаница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пане Булат такође тврди да ту ноћ када је ишао, између осталог и због селидбе тих цивила, да Вам је исту ноћ дошао и реферисао.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Мени није ништа реферисао, он је само увек се када се вршила смена, онда су безбедњаци били присутни код смена јединица, јер се дешавало ту и разних побуна и слично, да се ти ексцеси реше. Десило се рецимо и да човек дође пијан и шта ја знам и да се ситуација смири и среди, о томе реферише, а о цивилима никада ништа нас два нисмо посебно разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао да Вам реферише и рекао да цивила тамо нема, па сте Ви псовали, каже, он је испричао шта се десило, да је он ишао са Радетом Вранешевићем ради скупљања тих цивила тамо и тако даље, да пренесе командире чете и када је Вама дошао да изреферише у команду из Ласиња да сте Ви псовали и да је дошло до таквог разговора између вас?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, сигурно не, јер само реферисање у вези, ако било шта, неспоразума између јединица, када се врши смена, а ако нема тих неспоразума, онда није ни то реферисано, јер није било потребе. А долазили су командири чета који су онда реферисали то стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође Пане Булат тврди да је истом приликом, Ви сте телефоном обавештени од Јована Малобабића, командира чете

пете и од тих неких командира одељења, да цивила нема, нестали цивили?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, Малобабић је отишао и он није знао ништа, колико знам и он је мени када се вратио, тек онда рекао да је сазнао да тих цивила нема, а не у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође Пане Булат тврди да неки трећи дан је јављено из Банског Ковачевца да су цивили бачени у бунар и да сте Ви поводом тога тражили извештај од њега и да је он писао такав неки извештај?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, ја о томе нисам ни са ким разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат тврди да сте ишли на лице места са њим, у Бански Ковачевац, били код тог бунара?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам био у једном моменту код бунара који је био оно од камења што има горе као за рушење. То сам био у обиласку јединице и онда сам наишао и ту. И то је речено да тај бунар се користи њима за пиће и речено да ће они наћи човека који ће то поправити и да ће се моћи користити даље и више ја о томе нисам ништа истраживао и то је тако и урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је Станко Соколовић, то је Ваш заменик да ли је тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво тражио да иде Станко Чича, ту, па да је овај нешто одбијао, па је после тога, каже командант Паић послеподне, негде предвече, ишао са мном на лице места, снимљено је лице места, снимљено је све, снимљен је срушен бунар, видело се да је експлозив рађен, цивили су се видели доле у бунару, било набацано грана и дасака?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам ишао значи у обилазак јединице, чак прошао сам и даље, је ли и у повратку, прошао сам, то је речено да је тај бунар зарушен. Ништа се видело није, осим што има како су отприлике ове висине биле оне стене, односно бетон. То је једноставно било као зарушено, да ли је од лоше земље или шта, али се ништа видело није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са њим тада?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Е сада да ли је био Чича или Булат или ко, ја то сада се не сећам, али сам био и кажем, ништа се ту видело није, били су војници, то нико није могао рећи, ево видите, ту има или цивила или нешто, ништа се видело није и уопште се није видело да је ту било, од тог материјала, да је то од експлозије, мени је речено да је то од зарушеног, стар бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат такође тврди да сте му наредили да се ти цивили поваде из бунара?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, нити смо нас два уопште о томе икада разговарали. Никада ја са њим нисам о томе разговарао, нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводи да је писао неки извештај, па сте Ви тај извештај носили у Вргин Мост?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Уопште није било извештаја о томе, нити сам ја разговарао са Булатом о томе, зато што уопште нисам ни знао где су ти цивили и, ја уопште нисам имао појма да ли су они ту били или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени такође тврди да је добио наређење од Вас да се ти људи поваде из бунара, па је ишао прво по Самарција Адама, па онда други пут по неког Мраовић Радета, да је овај Самарција то повадио, Мраовић Раде нешто није имао посла тамо, да је тај Бијелић Драган, возач возио у обе ситуације.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: С тим ја нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да сте наредили да се одвезу ти лешеви и да се сахране?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Прво кажем, ја никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он не зна коме.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Никада нисам сазнао да су они, да ли су били у бунару, значи како бих наредио нешто ако никада нисам сазнао да ли су ти лешеви били у бунару или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вас нико није обавестио, господине Паићу, ту се налазе два одељења пете чете, зар Вас нико није обавестио везано за присуство неких лешева у бунару, бацања, целог догађаја, пуцњаве неке и тако даље?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, никада ниједну реч ја нисам чуо о лешевима у бунару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада о овоме ништа нисте сазнали?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Станко Чича када је саслушан у Жупанијском суду у Карловцу, 22.11.2000. године, он тврди да је Вас обавестио, да је био на лицу места, по налогу Вашег заменика Станка Соколовића, да је тамо видео део људског стопала, да се видела крв, на слами крв, на зидовима бунара крв и да је Вас о томе обавестио?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, то сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И човек прича о целом догађају.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Он може причати, али Станко Чича и ја о том догађају на бунару нисмо причали. Ја сам само са командирима чета причао о тој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је исто био Ваш помоћник за безбедност.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: За безбедност, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај један Раде Малобабић звани «Карабин», такође пред Жупанијским судом у Карловцу 14. новембра 2000. године, Ви знате тог човека, био је у Ласињи смештен.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Презиме ми говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжењеријска јединица, имали сте два човека у инжењерији, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је Раде Малобабић и неки Чека Ђуро, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па овај један од њих тврди да управо те ноћи је та инжењеријска јединица упућена тамо ради неког минирања, две куће неке?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ми никада нисмо упућивали ко је шта радио, јер дешавало се да неко минира неку кућу, али никада ниједан ни усмени ни писмени налог није дат да се било који објекат минира, то да буде јасно, никада то ником нисам ја дао, а да ли је неко нешто што су знали доћи јединице неке, како их они зову, не знам ни ја, из корпуса, па неки објекат минирају из било ког разлога, то је већ било друго, они кажу из више јединице и нешто одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овај човек Раде Малобабић који је те ноћи био ту.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, када су убијени ти цивили, он каже да је видео те лешеве, видео у близини након пуцања видео оптуженог Панета Булата и Радета Вранешевића, да Вас је звао прво телефоном и питао ко је то наредио и Ви сте рекли њему, одговорили да њега то није брига?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Прво, њему ако је неко могао наредити, он је био у саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у вези ових кућа, причамо о цивилима.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Он је био у саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да Вас је те ноћи звао телефоном и обавестио да су убијени цивили, питао ко је то наредио, а Ви да сте му одговорили да њега то није брига?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Прво, то се може проверити преко везиста који су радили у централи у команди батаљона, да ли је он уопште звао, а мене никада нико није звао у вези тих цивила, него само кажем још једном, што сам разговарао са командирима чета и на реферисању када сам одлазио у вишу команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тај исти Раде Малобабић, пошто је он спавао ту у тој школи у Ласињи, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Он је спавао, али је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је лично био ту ноћ, вратио се и да је лично био са Вама и разговарао и да је поново питао због чега су ти цивили побијени, а опет сте рекли да њега то није брига и да иде да спава?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја ни са ким осталим, кажем Вам, осим командира чета о томе нисам разговарао, јер када су неки покушали после након неколико месеци, па онда причају, кажу, знаш оно у Банском Ковачевцу и када сам ја питао, знате шта конкретно, па, каже, причају. Нисам хтео о томе разговарати. А ово, кажем Вам, ја Вам кажем са ким сам само разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај један сведок Миле Габрић, он је заменик командира пете чете, саслушан у Жупанијском суду у Карловцу 22.12., он тврди да овај покојни Ђуро Кривокућа, то је овај командир овог другог одељења пете чете, да је он њему причао док је тај човек био жив, пошто суд неће имати прилике да га саслушава као сведока, да му је тај Ђуро Кривокућа причао да је Вас обавестио о овом догађају, убиству цивила, његово одељење се налазило одмах ту до места догађаја и да сте Ви њему одговорили да се не меша и да ради свој посао, том Ђури Кривокући?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, само ако је он почео нешто као оно, да се десило то и то, ја само ако сам питао људе, коме почне причати о томе, је ли знате шта конкретно и када ми каже да не зна, нисам хтео о томе разговарати, разумете, јер ту тада у ратном стању, да се шире неке неистине или слично, то је било врло опасно и незгодно је било код било кога. Према томе, ја о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек је са својим одељењем био на педесет метара од тог бунара, да ли је Вама то јасно?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ништа ми нико конкретно никада није рекао од било којих тих војника или командира водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је помињао неко да је ту ноћ била пуцњава, да је била нека експлозија, да су неки људи убијени ту ноћ?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нико ми то није помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било два одељења и 20 људи најмање те ноћи?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Знало се рецимо десети, људи се смењују и онда се знало десети, оно, иду кући, па баци бомбу или нешто, као од веселја и слично, а нико није знао рећи да је то било, мислим није нико рекао да је било неких тих пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, врло је чудно да ови сведоци, ево овај Милан Џакула, командир трећег вода при петој чети, он такође у Жупанијском суду у Сиску 24. априла 2008. године тврди да је тамо преостало шест цивила и у вези овог догађаја је рекао да сте Ви обавештени и да сте били на лицу места, каже био командант батаљона Драган Паић, командир чете Јован Малобабић, безбедњак Ћане Чича, био Ђуро Кривокућа, прича човек да је учествовао у вађењу лешева из тог бунара и сада Ви одједном, немате Ви појма, ови сви људи причају да су Вас обавестили.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, нису ме обавестили, ја значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они исто помињу ово што Пане Булат тврди да сте били на лицу места?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Јесам, али када, значи, видите, каже био је присутан Малобабић, а Гвојић је дошао након десет или петнаест дана, на положај и тада њихови људи су о томе могли сазнати. А да ли је ко и шта од њих урадио, значи, прошло је, Симе Гвојића људи, нико ми ништа није рекао, није знао рећи, да ли су ови шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Милан Џакула тврди да сте обавештени да су људи убијени, хрватски цивили преостали у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нису обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви обавештени.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам обавештен да су они нестали, а да су убијени и како, о томе нисам обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Саво Малобабић, овај командир овог 1. одељења трећег вода пете чете исто у Карловцу у суду 14.12.2000. године помиње да су одмах сутрадан Ви били ту, био Пане Булат и да је Пане Булат у Вашем присуству њима рекао, «припазите на своје језике, имате жене и децу, пазите шта говорите»?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја се уопште не сећам да сам ишао са Паном Булатом тамо, а друго, то је таква ситуација била, они су знали да би били одмах пријављени у вишу команду. Шта су они причали тамо у Жупанијском, то ја не знам, али да би од њих неко рекао да је у томе учествовао, зна да би био пријављен и логично је да није хтео рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажу они да су они у томе учествовали.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они причају да сте и Ви и сви остали знали да убиство тих цивила и мени сада кажете у судници, да сте овде дошли код истражног судије и чули о убиству цивила. Да ли сте се изненадили када сте чули?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо нисте то знали?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су у бунар бачени?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То нисам чуо, то сам исто чуо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Када су људи само знали рећи након можда годину или две, знаш нешто онај бунар и то, онда сам повезао да су мислим, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када сте чули?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: А о томе ја нисам никада хтео истраживати, нити испитивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте то чули да су бачени у бунар?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, можда две године после оно када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две године после 1992. године?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, када сам био на терену општине Вргин Мост, ван линије, разумете, нисам био на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте онда, не разумем, онда код истражног судије први пут чујете, а овамо сте чули после две године да су бачени у бунар, па шта мислите да су остали живи у том бунару, како?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нисам ја уопште размишљао, него сам први пут чуо да су људи рекли, знаш онај бунар, а ја нисам никада рекао да сам чуо да су они бачени у бунар и нисам хтео о томе слушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта «знаш онај бунар», шта је тај бунар нешто карактеристичан по нечему?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нисам хтео улазити у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде сведок Драган Бијелић који је значи саслушан малопре, а иначе и у истрази, давао је своју изјаву, он тврди да сте га Ви слали овим камионом да иде по неког Радета Мраовића, по неку сајлу, да сте спомињали да је то везано због ових људи, такође тврди да је чуо разговор да сте Ви викали на Панета Булата у вези убиства ових цивила у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја никада на Панета Булата нисам викао, нисам имао ни потребе, нисмо били у таквој ситуацији да на њега вичем, а друго, ја се само сећам после када сам накнадно, да сам слао овог Бијелића да иде извлачити неки камион који је ту близу, ишао извлачити рибе и да се заглавио. И онда је ишао и један од официра безбедности да то испита зашто се то десило. Друго ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да сте га слали по неку сајлу код тог неког Радета Мраовића и да је он после возио тог човека у Бански

Ковачевац и да је тај човек када га је возио, Раде Мраовић причао да је то због вађења неких лешева ту из неког бунара и зато је?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја Радета Мраовића и не знам и откуда ја знам да Раде Мраовић има сајлу, мислим, нема логике да сам га ја слао по то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да никада није могао да користи тај камион, искључиво по Вашем одобрењу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не по мом, него по одобрењу команданта за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у вези ових његових навода, каже, ту сте викали на Панета Булата, да је то била општепозната ствар везано за то, да се причало везано за те цивиле и да је убио Пане Булат?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Тада се није о томе причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је међу војском и сада Ви одједном, командант батаљона и Ви сада не знате ништа о томе. Сви о томе причају, сви ови сведоци а Ви не знате.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Тада се о томе није причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када се причало, тада се није причало, а када се причало?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То се после у месту након две, три године, знали су људи причати и онда неко каже, чуј, причају ови, каже, о оним старцима што су настрадали у Ласињи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, настрадали су старци?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Након две године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, нисте то сазнали Ви у истрази, малопре сте значи сведочили неистину?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То неко каже тако, разумете, али ја нисам о томе хтео слушати и нисам сазнао ништа конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а овај возач Ваш, да ли сте Ви са њим били у неком лошем односу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Возач?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте, овај сведок који је био претходно.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Он је био обичан возач у батаљону.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можете да нам објасните, који је његов мотив да он прича да је чуо иза врата разговор Ваш са овим Булатом?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Мислим, уопште немам појма зашто би ми причао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можете логично да објасните, да Ви као командант то ништа не знате, а да зна возач и остали војници обични, народ и тако даље?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Знате шта, то је ратно стање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али да буде логично.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је ратно стање и логично је да командант мора то пријавити у вишу команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, питам Вас о сазнању, да чујете, да знате да се то десило?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Значи, нормално да се крило од мене, јер ја бих морао њих пријавити у вишу команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Објашњење је да се крило од Вас.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То се крило, схватате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ипак сте чули после две године?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: После две године, само што кажем, дође, рецимо комшиница и каже, знаш прича се оно у Ласињи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А која је то прва комшиница од које сте Ви то чули?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, сада да се сетим имена, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Која је то прва ситуација да Ви баш чујете тек после две године, да су то тако успешно скривали од Вас?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Једноставно, нисам хтео о томе слушати и када неко негде нешто спомене, ја кажем о томе нећу да слушам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То сам хтела да Вас питам, малопре сте нешто почели да причате, па сте прекинули. И када неко почне, ја нећу, а шта почну то?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Када, рецимо, овај случај кажу они, јесте ли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само мало конкретније, ко каже и када?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: У вези оних стараца, рецимо након две године, у вези, када сам био у месту Вргин Мост, у вези оних стараца што су страдали у Ласињи, када тако кажу, ја сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који кажу, којом приликом?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Рецимо, пример, комшиница једном када је била у кући и каже, ја кажем, да ли знаш шта о томе, каже, не знам

конкретно, јер не знам, немој ми о томе причати. И сви су знали да ја нећу да слушам ако неко не зна о томе конкретно, јер ја ако неко зна конкретно, ја морам пријавити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како Ви знате о чему не треба да слушате, то ми није јасно, како знате шта не треба да слушате?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Рекла-казала, то није за рекла-казала, ако се зна конкретно, ја сам дужан да пријавим вишој команди. А ако неко прича рекла-казала, сада да ја носим трачару у вишу команду, то нема логике, ја сам такав, мој посао је био, сви који ме знаду, знаду како сам радио. Све се морало конкретно знати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми само, у истрази сте помињали да Вам је Пане писао извештај везано за овај догађај, па Вас је истражни судија питао, Ви кажете, то је уништено ти извештаји, па Вас је?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да ли је Пане или ко, сада се не сећам, знам да се извештај о томе један написао и ја сам имао забелешке када ми командири донесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам овде, тачно је речено, рекли сте да је био извештај од безбедњака, нисте се изјаснили баш од Панета и шта је писало у том извештају?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, исто ова ситуација, да њих нема, а не зна се шта и куда су нестали, у том извештају, исто као што су ме извештавали командири чета, тако су исто то известили и официри безбедности..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је то писало?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, то је било значи још у тих првих петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куда је завршио тај извештај?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, они су имали један код себе, а један су слали у вишу команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је овај завршио који сте Ви имали у рукама?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је, остао је у њиховој фасцикли, то је спаљено када смо морали се повући, јер војска мора уништити документа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када је био тај извештај, овај што Вам помиње председник већа из истраге?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, негде је он, отприлике, у року од 15 дана могао бити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У односу на?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: У односу на тај догађај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који Ви не знате да се догодио?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како, 15 дана у односу на нешто, а не знате да се догодило?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Догађај да нема тих цивила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, да ли је то била Ваша зона одговорности тај део везано за безбедност?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: У том моменту, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, и Ви шта предузимате, нема људи и?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Вршила је истрагу виша команда, они су имали официре безбедности који су вршили истрагу, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви нешто извештавате па добијате повратну информацију, у Вашој територији нема људи?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ми смо известили њих и они су послали официре који су вршили ту истрагу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И шта сте сазнали?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Нисмо сазнали, јер нису нама дали никакве повратне информације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте се Ви никада заинтересовали за Вашу зону ту одговорности, шта се десило?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, тада је то било, официри безбедности, исто као што је овај суд. Шта ја могу из суда питати, тако и они ти официри безбедности глумили величине, ником нису давали нижима никакве извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то били официри безбедности?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Из корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Који су, ја их не знам, нисам састајао се са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ваљда је виша од вас прво бригада.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Бригада није имала, није имала те официре истражне, постојали су изнад бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били официри безбедности при бригади?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, али нису имали ваљда тај профил за истрагу, па су позвали официре из корпуса и још вишу команду и они су вршили истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, да ли знате име и презиме?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не знам то, нисам се са њима срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овај Миле Малобабић? Да ли је он био неки начелник безбедности?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не знам шта је био по функцији, али је био у корпусу, да ли официр безбедности, сада нисам могао толико знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио он неке, везано за ово?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Био је четрдесет километара иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је истраживао он нешто у вези овога?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, могуће да је долазио, ја нисам контактирао, нисам их видео када су долазили, разумете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неких питања, тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су функционисале везе између Ваше команде и командира и старешина на терену, на лицу места којима сте Ви били надређени?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Између командира чета и мене је била телефонска веза, врло често пута у прекиду и они су долазили често на реферисање у команду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада тим нижим официрима од Вас, командирима чета, пренели било какво писмено или усмено наређење преко Пане Булата?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Њима је, преко њега се не преносе наређења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас не питам да ли се преносе и преко кога, него одговорите конкретно, да ли сте преко Пане Булата било када пренели било какво наређење командирима чета на терену?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја колико се сећам, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, шта Вам то значи, колико се сећам?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Могла је бити само нека информација од нечега, ако Пане Булат иде у неку команду чете, ради неког и сада да му ја кажем, реци том командиру то и то, рецимо, али никакво наређење, то нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време окривљеном Пану Булату дали усмено наређење да иде на лице места у Бански Ковачевац и да организује премештање преосталих цивила на сигурније место?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му том приликом пренели усмено наређење да командирима чета на терену у Банском Ковачевцу нареди, односно пренесе Вашу наредбу, да подигне степен готовости, борбене готовости, јер се очекује напад са друге стране у току те ноћи?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је наређење издато, али то се издало или телефоном или директно командирима, не знам зашто би Пане преносио када постоји телефонска веза са командиром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам и одговорите, молим Вас, на то, да или не?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са Паном Булатом икада разговарали о томе, о потреби и неопходности да се цивили, преостали цивили хрватске националности дислоцирају са локације у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је он у том смислу шта предлагао што Ви већ нисте имали у виду да се треба урадити?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Посебно није ништа предлагао, јер сам разговарао и са референтом за санитет који је био надлежан да то решава и са официрима безбедности. Они су одбијали да у томе погледу шта раде, зато што је била надлежност официра санитета, а то је било женско и избегавало је да иде на терен. А они су избегавали да раде њен посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тих дана у вези са тим догађајем, разговарали са окривљеним Булатом и да ли Вам је он у том било ком контексту помињао оптуженог Радета Вранешевића да евентуално са њим разговарате о том неком немилем догађају?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ова инжењеријска формација које је величине била у саставу Вашег батаљона?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Она у принципу није била у саставу батаљона, то је било из команде бригаде позадинска, позадински батаљон и они су нама слали да поставе минска поља, два или три, четири човека који су код нас боравили док су то одрађивали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То око тих постављања минских поља и око употребе тих инжењераца Ваших, ко је одлучивао о томе, да ли виша команда или Ви, где ће, шта ће?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ми смо им, они су поставили нама њих у сарадњи са вишом командом добили смо одобрење куда да поставимо испред наше одбрамбене линије где су постављена минска поља. И они су комплетна та минска поља одрађивали. Они су, значи, послани мени и одобрен ми је план постављања минских поља и ја сам то њима дао тај план и они су практично по моме одрађивали тај план.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су били лоцирани ти инжењерци, да ли код Вас у команди или у неком другом месту на терену?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Па, они су најчешће били у команди, али се дешавало, рецимо, да оду на крај одбрамбене линије, на пример, осам,

десет километара и ту раде цео дан и сада не могу се пешице вратити, онда спавају у било којој напуштеној кући, па следећи дан настављају посао. Значи који је вод ту неки био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су могли извршити било какво минирање, било неког земљишта или неких објеката, без Вашег наређења?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Кажем Вам, ја сам им дао значи наређење који део терена испред се минира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду, ја питам Вас, да ли су могли без Вашег наређења извршити било какво минирање неке локације на неком терену или неког објекта?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Они то нису смели урадити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Вам је познато да су то ипак урадили без Вашег наређења у неким случајевима?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у контакту са Бијелим Драганом било када након тих догађања разговарали у вези тог неког догађаја где су страдали неки цивили?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Никада ни реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, колико је остало цивила хрватске националности у том тренутку, непосредно пре тих догађања, у зони Ваше одговорности?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, браниоци? Оптужени, нико нема. Добро.

Питања више нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Панета Булата и сведока Драгана Паића на околност:

- *да ли је оптужени Пане Булат критичне ноћи ишао у Бански Ковачевац по наредби сведока Драгана Паића ради премештаја цивила хрватске националности и повећања степена борбене готовости и преношења наредби командиру чете Јовану Малобабићу у вези тога,*
- *те на околност, да ли је сведок Драган Паић наредио вађење лешева из бунара у Банском Ковачевцу.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите тај микрофон, значи идемо на ову прву околност, суочићете се, с обзиром да сте тврдили у Вашој одбрани да је он Вас послао у Бански Ковачевац и због борбене готовости и због премештаја ових цивила, преношења команде на овога Јована Малобабића, у вези тога, па се суочите на те околности. Он тврди да то није тачно, чак ти цивили нису ни хтели да се селе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, гледајте један другог у очи, суштина радње суочења да гледајући један другог у очи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате када ме је везиста позвао да ме зове корпус, у то критично време када се ови случајеви што се наводе догодило? Мишо Мраовић је дошао, седели смо ја и Ви и Мишо Ваш референт, када је дошао и казао безбедњака зове корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе том микрофону.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Безбедњака зове корпус. Ја сам тада био са Вама у канцеларији, мислим, јесте давно је било, пробајте да се сетите.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не тврдим да није било, али ја се тог момента не сећам, толико и сам знаш каква је ситуација била, колико сам био преоптерећен, да ли сам се могао тога сетити.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, све је у реду, ја ћу покушати кроз питања да суду слику направим, да виде како је било. Ја сам отишао у везу и јавио се, након обављеног разговора, дошао сам к Вама и рекао, «морам хитно проћи јединице и казати да је повећана борбена готовост, да се припрема напад у току ноћи»: Да ли се сећате тога?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја знам да је дата појачана борбена готовост, али се сада не сећам на који начин смо је дали, да ли сам слао тебе или сам звао телефоном или како, ја се сада то не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али нисам ишао само ради тога, него сам ишао, Ви знате јако добро иста јединица која је била на линији одбране где је ово дело се догодило, да никада није долазила у пуном саставу, него да је половљена долазила, ја сам ради тога ишао.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То сте ми рекли да одем да видим, рекли сте ми да видим да ли је борбеност спремна, ако се сећате.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако се сећате, да им саопштим да успоставе курирску везу са резервним положајем, где је резервна чета била, да ли се сећате где је била, код Личана у оној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте Ви да се задржавате око те борбене готовости, то ми чак није интересантно уопште. У вези овог, Ви знате шта сте тврдили мени овде на претресу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све је у реду, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вежите ми се за те цивиле, премештај, батаљон, треба камион да дође, да Вас је он послао због тога.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све је у реду, сада, прелазим управо на то. И када сам кренуо, рекао сам, сада је погодно време, био је мрак, а лице места где се дело догодило, није се могло извршити по дану, јер је било прегледно и могућност је била да се пуца и да дође до мртвих глава, него једино по ноћи када је видљивост смањена, да се изведе, да се цивили преместе који су преостали у Банском Ковачевцу.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Тога се не сећам да смо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Рекли сте ми, може и то и да сте се договорили, тада сте ми рекли, «договорио сам се и са Роквићем и са Црвеним крижом и сви знају да то треба одрадити, јер сами цивили су били у кућама заједно са војницима на првој линији. Ви сте ми казали «уради и то». Ја сам отишао на лице места, отприлике сат, сат и по времена све сам обавио, упознао са тим, уједно сам Вам јавио, могу и цитирати број колико је војника било, 56 војника од 92, значи оно је фалило. Казао где резервна јединица чека у случају напада и свега осталог и вратио сам се назад. Ако се сећате, у ходнику, Ви слободно да суд слуша, потврдите, пробајте да се сетите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Паићу, реците у тај микрофон, везано за ово, те цивиле, мене то највише занима, да ли сте Ви, реците му у лице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сам се вратио, имали сте састанак у команди, био је Ђуро Милојевић, били сте Ви, био је Мирко Вранешевић и ко је још био, било вас је четири, пет. Састанак је био у вези саме организације, јер се то вече напад очекивао. Договоре сте вршили, ја сам Вас позвао у ходник и рекао сам Вам да возило може ићи. Везиста је изашао, Мишо Мраовић и казао – цивила нема на лицу места, камион не треба слати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било тако, само да чујемо шта ће он да каже.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја се не сећам да ли је било, али ја се тог случаја не сећам, не могу се сетити.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И на томе се завршило. Мало сте били љути, хтели смо им помоћи да се реше и ти цивили да им се помогне и њима, нису одрадили, сада нека воде бригу сами, тако сте ми казали и вратили сте се назад у канцеларију. Ја сам отишао на кат. Након три дана ишли сте у Вргин Мост, позвали сте мене негде око пола седам ујутру и тражили сте на напишем извештај у вези тога. Рекли сте ми да носите извештај у команду, да ћете ићи и у корпус и у бригаду и у ТО у вези наведеног случаја. И Ви сте отишли, у Вргин Мосту Вас је и сусрео Чича Станко, колега безбедњак, питао Вас је да ли можете назвати, Ви сте рекли не можем, јер имам посла, ићи ћу и у корпус и не знам да ли ћу се данас вратити. А Вас је замењивао Ћане Соколовић, јер Драган који Вам је био заменик, Гвоздић, он је отишао на радну обавезу у школу да врши функцију у школи, директор. Када је Станко Чича трећи дан дошао, слао је Ћана Чичу да оде на то и да види шта се то догодило, ови су у међувремену јавили да су побијени и бачени у бунар. Ћане Чича је то одбио и рекао да неће да иде док Ви не дођете. Ви сте негде предвече дошли и одмах сте отишли на терен, Ви, он и ја мислим да је Ћане Соколовић, а даље не знам ништа. А Ви пробајте се сетити те целе ситуације. Још да Вас подсетим, још сте викали, приговорили сте ми, није да је то вика била, приговорили сте како могу ићи на терен без оружја. Ја сам ту вече био цело време без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако било, господине Паићу?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја не спорим да је тако било, али ја верујте из овог угла, јер сам толико био оптерећен, да се сада тих момената не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не могу се сетити, а не спорим след тај ситних догађаја, разумете, прецизније, мислим, али ја сада.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ево још, можда ћу Вам помоћи, рекли сте да сте били са Симом Роквићем, командантом територијалне одбране, са њим да сте били. После сте казали да сте ишли у корпус горе, ја мислим да је био тада Чедомир Булат, он да је био командант корпуса. А Миле Новаковић је био командант бригаде. Да ли се сећате да сам за те цивили ишао код Новаковића, Ви сте ми одобрили, да могу ти цивили храну да добивају, да се лечнички заштите, Ви сте рекли, не можете Ви, да морам у вишу команду, и њих сам питао, да ли се сећате тога?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате да је гро пуцало по војсци пиштоља, да сам ја и Чича Станко ишли одузети, само да буде мир са тим цивилима, да не буде ексцеса?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свега се сећате, само се овога што је предмет наше оптужнице не сећате. Суочите се на ову другу околност, да Вам је он наредио вађење тих лешева из бунара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је, након ја мислим три смене, након три смене отприлике, како су се измењале сваких петнаест дана, то значи отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе том микрофону да се боље чује.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Месец и по дана, да је Јово Малобабић дошао и да је казао да изгледа да су цивили бачени у бунар. А у то време сте дали предлог да очисти пар бунара где смо имали проблема са водом, ако се сећате, да треба наћи вретено да би се два или три бунара очистило, да се не довози вода из Вргин Моста, јер то је био проблем за војску за пити. Да ли се сећате тога?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Отишло се доле код Раде Мраовића који је био на бацачима 120 мм, Раде Мраовић звани «Амица», нишанција био на бацачима, да помогнем, црн дечко, овако из Козарца. Прво сам Вам ја предложио, да је он бунарџија и да њега, Ви сте рекли да га доведем, он је дошао и казао да нема прибор, да нема оно вретено, да нема канап за спуштати у бунар, а да би он ишао чистити. Онда сте Ви питали мене, ко још има. Онда сам Вам ја рекао Самарџија Адам из Брњавца, ако знате онај, сада Адам Самарџија из Брњавца.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да, знао сам њега.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тамо у близини тамо где су наши топови били 130 мм.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Знао сам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја и возач, одобрили сте камион «110» и ја и возач смо отишли код њега, да га питамо, би ли да очисти бунар и да се изваде ти цивили и да ћемо бити, тај његов посао. Он је пристао, али није имао ни он штрик ни вретено, па се отишло до Ђуре Шкаљца. То је више Самарџија, према Славском Пољу, оном старом цестом околo и дошли смо, добили смо то све и вратили смо се заједно, ја, Бијелић Драган и Адам Самарџија и то вретено и то све смо имали у камиону и довели. Са тим смо заједно одмах продужили у Бански Ковачевац, само с тим што сам ја остао у Ласињи, а Драган Бијелић и Адам Самарџија су

отишли на лице места. Ја сам од Вас добио «Стојадина» да се имам чиме вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све Ваша одбрана што смо слушали. Да ли се Ви свега тога што прича оптужени сећате да је било?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја се не могу сетити тих детаља, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате детаље, конкретно, да ли сте због вађења тих лешева у бунару слали њега тамо за тог Самарцију, за Мраовића, за возача?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Лешеве конкретно се није разговарало, о чишћењу бунара се разговарало, али никада се код мене у команди није говорило о лешевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат тврди да је батаљон платио те људе, који су вадиле лешеве, да су из средстава батаљона плаћени ти људи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Адам Самарција који је вадио те људе, њему је плаћено, јесте, за његов рад јесте, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је батаљон платио?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Мени се није причало да је он вадио лешеве, него да је чистио бунар, а није речено од чега је чистио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је платио батаљон?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да Вам право кажем, ја не знам, то је радио командант за позадину, каква је процедура била, да ли се то платило и како, то је у том моменту за мене била ситна ствар да ја нисам имао времена о томе водити рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте тамо, чистили бунаре по селу често, о чему се ту ради?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Морали су се прочистити, прво, бунари су били нечишћени када се заузела те територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он то човек тврди због лешева, да сте Ви наредили да се поваде ти лешеве.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, о лешевима уопште нисам говорио, никада ја о лешевима нисам говорио, а о чишћењу бунара знам да је дато, јер се вода возила четрнаест километара далеко и морали се значи спремити друго, откуда да се користи вода.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од тада, од тог часа, како смо отишли на лице места, камион је остао и у њему сандук, код тог бунара, а ја и Драган Бијелић смо се вратили са «Заставом 101» беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали у Вашој одбрани, нема потребе да понављате. Ви сте такође тврдили да је он наредио да се цивили одвезу и да се сахране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То су два места различита где се спомињу, два дела се ту спомињу. Један је у Пркосу, у Црној Драги, а овај је у Ковачевцу, двоје су у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, ја уопште нисам у Вашој одбрани са Вама разговарала за Пркос. Причали смо о.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само о Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О бунару Бански Ковачевац. Ви сте покушавали неке Бритвеце, суд Вам то није дозволио да причате о томе, јер није предмет оптужнице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте причали да је он наредио да се одвезу ти цивили повађени из бунара и да се тамо негде сахране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Двоје сахрањених су у Црној Драги, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, интересује ме где су завршили ови лешеви из бунара у Банском Ковачевцу из куће број 8, власништво Златка Михалића, шта је било са тим људима?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам кажем, одмах говорим, камион је остао на лицу места, ти цивили су стрпани у тај сандук, ја даље не знам ништа. Има Вучинић Миле који треба да дође, он ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да овај човек зна да је он наредио да се цивили одвезу и сахране, сведок Драган Паић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Драган Паић, ја сам лепо цитирао, Драган Паић је дао возило и камион, то је «110» и сандук је био дрвени унутра, да се ти цивили ставе у то и да ће бити сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И цивили су извађени из бунара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И стављени у сандук, камион је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: По ноћи је дошао човек, ја не знам за то, то сам прочитао изјаву Вучинић Милета који ће доћи сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам шта Ви знате тамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја велим што знадем, дошао је човек по ноћи, сео у камион, одвезао, где, куд, шта је урадио, ја не знам. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада нико не зна ко је одвезао и тамо те цивиле.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја знадем за двоје, то сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули после где су сахрањени?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, никада ми нико није казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чак, штавише, чуо сам изјаву Сучевића неког што је дао изјаву у Карловцу, да је тај сандук бачен негде тамо у шуми, да су дивље свиње појеле те лешеве. Ја то нисам видео, ја то не могу казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој шуми?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је Црна Драга, то је одмах од Пркоса што се наставља према Сјеничаку, Дугом Селу, Кирину и тако даље. Тако су причали, али ја то нисам видео, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ту је сведок Драган Паић, за кога тврдите да је слао камион и тако даље и тако даље и сада одједном не зна се, ко је то одлучио где ће цивили да буду сахрањени?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, ја јесам био ту, да је камион остављен и ја сам отишао. Ја мој више, па то није, ни до тада није био мој посао, али сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте у Вашој одбрани, пошто то очигледно не желите или нећете да саопштите, Ви сте рекли да сте са њим били на лицу места и да су се видели цивили, били сте са сведоком Драганом Паићем и да сте видели те цивиле у бунару.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, ја и Драган Паић и Соколовић, били смо и провиривали смо, знате, то није плитак бунар, ту сигурно има преко тридесет метара дубине, јер је на брду, а доле, то је мало тешко објаснити, али да видите све, па да снимите, па би Вам било јасно, јер, тако да се то тешко видело доле, док то све није извађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, али пазите, они се нису добро видели, у чему је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у одбрани овде, хоћете да Вам читам шта је речено?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер, реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цивили су се видели, било је набацано и грана и дасака и тако даље» и тврдите да је тада био и сведок Драган Паић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте, само шта ја знам да ли сви виде како ја видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Паићу, да ли се тога сећате, да ли је то тачно што Пане Булат прича?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја сам био када је био бунар зарушен, али цивили нисам видео. То се видело само хрпа оно камење около што је

било ту зарушено, ту се ништа није видело. И то су били ови около и они војници присутни, сада ко је био, да ли је био Гвојић или Малобабић, сада се ја не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гвојић је био, јер Малобабић је отишао, ако се сећате, овде ради бабе болесне.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Али се нису видели цивили тада.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали у тај бунар због цивила?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Не, гледали смо, ја сам само пришао, каже, овај бунар је зарушен и гледали, и када сам видео да је то старо оно, бетонски темељи, закључили смо да се то срушило због те старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има да гледа командант батаљона, дошао због зарушеног бунара, зашто, да ли има тамо једно, друго оделење, дошао командант батаљона да гледа шта се налази у срушеном бунару?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је линија можда три, четири километра и ја сам прошао целу линију положаја и када сам се враћао са краја положаја, онда бунар је био близу цесте, можда, не знам, шест метара, рекли су, ево, овај нам се бунар срушио, а главни је био за воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, можете да се вратите.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: И успут сам онда ту разговарао са војницима.

Довршено суочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Драгана Паића и сведока Драгана Бијелића на околност:

- *да ли је сведок Драган Паић викао на оптуженог Панета Булата због убиства цивила у Банском Ковачевицу и говорио да је то оптужени ПАНЕ Булат учинио.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се један према другом, у вези Ваших тврдњи, овај сведок је тврдио да је он био у оделењу везе, то је

канцеларија ту до Ваше, да је чуо када сте викали, галамили на Панета Булата, управо везано за ово убиство цивила и да је у тој галами, вици, он чуо да Ви управо вичете на њега због убиства цивила. Спомињете Панета Булата ту, везано за убиство тих цивила.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја тако нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то сте рекли у истрази, господине, овде сте понављали то.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте, али нисам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да је викао на Панета, Пане је био ту, не на Панета Булата, Пане је већ био ту, па појачаним тоном је рекао Панету, не за убиство цивила, негде је направио срање, тако пише тамо. Значи нису речи тачно пренешене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу да Вам прочитам ово из истраге. Ви овде понављате, «јесте, јесте».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте галамио је, појачаним тоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћу поново, сада у овом моменту ово што сте први пут причали. Истражни судија Вас, то Вам је предочавао и тужилац и ја. Он каже: «Је ли Вам Паић рекао да су побили људе које су бацили у бунар»; Ви кажете: «Да». «Је ли Вам рекао то или није», Ви кажете «Јесте». «Је ли Вам рекао ко је то урадио», Ви кажете, «већ се причало да их је Пане побио». Истражни судија инсистира, «Је ли Паић рекао да је то Пане урадио»; Ви кажете: «Јесте, јер је он њему ваљда дао извештај, шта ја знам, када је он знао». Па Вас поново истражни судија пита, «је ли Вам рекао Паић да је Пане то урадио»; Ви кажете «јесте, није рекао мени лично, него је викао, галамио, чуло се тамо, ја сам био у другој соби иза врата»:

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Тако је. Значи он је причао и викао је, али није рекао мени, ја сам био његов возач, он је био мени командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам управо издиктирала да се суочите на те околности, да је викао и галамио и у тој галами сте чули.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Појачаним тоном, појачаним тоном је рекао и рекао сам безобразну неку реч, «направио је срање, у пизду материну».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочите се са њим, гледајте један другог у лице па на те околности се суочите. Видите да је човек први пут сазнао у истрази да су цивили побијени.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Добро, он је рекао што зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Он је рекао што зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочите се у вези тога са њим.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, он је углавном, нисам рекао да је рекао Пане, да је Пане побио цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте са мном, господине Бијелићу да се суочавате. Ја то тврдила нисам, Ви сте тврдили да сте чули разговор између њега и Панета Булата и ту вику и да је он помињао цивиле и помињао Панета, суочите се са њим на те околности. Да ли је то било? Он каже са Панетом уопште о цивилима није разговарао.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Можда није било тих дана, није он добро рекао и ја сам тако рекао, можда није било тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сведоку Драгану Паићу, то у лице.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Шта да му кажем ја сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте тврдили.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја то, чуо је он то, није он глув.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ни ја ни он, видимо се.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Није он био присутан у судници када сте Ви давали исказ, па му сада реците у лице.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ево, рекао сам, зна он то, види мене, чује он мене, рекао сам, чуо је он то све што сам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, поновите.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да је галамио на Панета, «направио си срање, није то требало бити, то срање», е сада, на чега се то односило, можда није очистио бунар, можда је, не знам неко друго направио срање, сада ја нисам рекао да је помињао цивиле, не побио цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сте то поновили и овде и истражном судији, а сада мењате.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Не мењам ништа. Ја сам и чуо, видео нисам и рекао сам тако, чуо од војске, да је неко побио цивиле, дан, два, пет, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражном судији да сте чули да је Пане побио, и мени овде малопре.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: После се причало, побио је Пане цивиле, то сам и рекао што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Видео нисам, био ту нисам, причало се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то реците њему у лице, он човек о томе не зна, сведок Паић. Обавестите га.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Па, добро, можда човек не зна. Не знам ни ја неке ствари, заборавио сам, можда не зна ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, везано и за ову другу ситуацију, за овај камион и за онај лов рибе. Исто тако сте причали да је он псовао, да је у вези тог камиона и говорио «изгледа да су оне старце бацили тамо у Купу»; да је управо то овај сведок говорио.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Сви смо ми мислили да су они ишли са том «110» на Купу у рибе, када је требало ту»110» извући и ишли су пре тога у рибу и свађали су се да је неко тамо бацио рибе и заглавили су се и то. Ту ноћ када су ме пробудили, у везу су ме пробудили, да идем ја оном «110» да извучем, а ова је «110» била пуна муниције, онде испод команде што је стајала, како смо се договорили, Паић Драгане види тамо какво је то срање тамо, ишчупај то и ја дошао тамо и када сам дошао до те истурене команде или како се већ звала на том прешку, ту су доручковали некакви људи, војска, ко је био, ја те људе, рекао сам већ пет пут, ја би њих познао овако, не знам их лично. Ишли су предамном, заокренули смо ту «110» моју по трави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све то није битно, битно је да сте Ви истражном судији рекли да је сведок Драган Паић том приликом због цивила и вађења цивила из те неке Купе. Паић је рекао: «Пусти их у пичку материну, изгледа да су оне старце из бунара ставили у сандук, а затим у камионе и да су хтели да из скипују у реку». Е па то све друго није битно, битно је ово што сте Ви рекли, ове старце у реку и тако даље.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: То је било после већ када смо требали правдати гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно или није, суочите се са сведоком.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Тачно, он ме питао «где си био», писао сам му налог, «где си био, зашто си ишао овде, зашто си ишао овде». Ту је био и његов командант позадине, заменик, како, Перо Чича или како се то тада звало, није битно, ја сам већ рекао, никога нисам ословљавао ни команданту ни командиру, него сам им поименице говорио, јер је требало оправдати гориво, километре, био сам, аха, овај пут сам био на Купи, ишао сам вући оно, аха, то је оно срање што су ови направили што су ишли у рибе, па си то вукао, да и тако слично о тим стварима. Није то било тај дан, можда десет, двадесет дана уназад, или петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви причате, господине Бијелићу? Да ли Ви чујете шта ја Вама цитирам?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ви сте ме питали за тај камион са Купе што су били сандуци неки у камиону, када се заглавио на Купи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили, цивили, о томе причамо.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Ја сам Вама рекао да никада нисам, јел ту пише, никада нисам видео те цивиле, ни живе ни мртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама каже да сте видели цивиле? Ви овде причате о ономе да сте чули разговор њега и Панета, да виче на њега због убиства тих цивила у Банском Ковачевцу и друга ситуација исто, да је Вама лично рекао «изгледа да су оне старце побацали у реку».

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све тако?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците господине Паићу, да ли је то тачно што овај сведок тврди?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Чекај, које да сам рекао, хајде понови то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте овде, који пут понављамо

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Једно вече, шта је било, како је било, ја не знам сада, ја датуме и године, то, било је, ја сам био у вези, био на ходнику, ту смо били, а твоја канцеларија је била тамо. Нешто сте се свађали, ти и Пане. Ту је било и више начина и ваша свађа је била више, за гориво, за ауто, за, треба ићи онда за муницију, није дошао на посао, имао је обавезу и тако даље. Ви сте тај пут рекли: «У пизду материну, шта си сада направио опет неко срање», јел тако било?

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Шта сам још рекао? Да ли сам ја икада пред тобом спомињао икакве цивиле?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Помињане су ђеде и бабе да су побијени у Ласињи, тамо на.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Чекај, да ли сам ја то икада поменуо пред тобом да су они побијени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Добро, то нису.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Пред иким, не само пред тобом, јеси икад чуо да сам ја то пред иким рекао да су они побијени?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Јеси, рекао си једном, ту вече, да су побијени старци у Ласињи, тамо у.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја да сам рекао?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да ли је још ко био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су побијени старци у?

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Бански Ковачевац или како се то звало тамо. Па, били смо ту, од Мише Гриђо, Жарко и то били смо у вези.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Ја никада у животу нисам рекао да су они побијени, ни сада не тврдим да су побијени, то сам прочитао, а ја не знам да су они побијени. Никада нисам рекао да су они побијени. То

свако зна ко је био присутан у команди, ко је био око мене у команди, нити сам знао тада да ли су побијени или нису.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Добро, можда сам и ја пренаглио, па сам тако рекао, побијени, можда су нестали, можда сам рекао побијени, али сам чуо, од војске сам чуо да су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми везано за слање овог камиона, Ви кажете искључиво по његовој наредби сте могли камион тај.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Нисам ја могао самовољно да узем камион.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Јел било, први ти је надређени био Чича Перо, а ако њега нема, онда упитате мене.

Сведок ДРАГАН БИЈЕЛИЋ: Да, да. Био је тај Чича Петар који је био, водио тај.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Командант за позадину, помоћник команданта за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите, можете господине Паићу.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Да ли имам ја право на копију записника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, као сведок, шта ће Вама копија записника. Уколико буде било потребе да још долазите ради неких других суочења, суд ће Вас звати, па Вас молим утолико да пријављујете неке своје промене адресе боравишта.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: То је у реду, јер ја сам хтео зато што наводно сам на оптужници Хрватске, па припремам документацију, па ако могу добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том случају можете писмени захтев да упутите, ја и не знам да сте на оптужници Хрватске.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Тако су ме обавестили па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том случају, упутите писмени захтев суду и тражите, наведите разлоге због чега Вам треба нека документација ради одбране Ваше тамо и тако даље.

Сведок ДРАГАН ПАИЋ: Могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 20 минута и биће настављен дана

*07. новембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

Саслушањем сведока Милета Вучинића, од оца Љубана и Милета Вучинића од оца Вида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо грешком позвали овог другог, прво смо, мислили смо искључиво овог од оца Љубана, међутим, грешком позовемо и овог сведока, и онда смо одлучили обојицу, јер мислим да нам неће требати цео дан за само једног сведока.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА